Ч. 131 (14.380). Львів, неділя 14. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Четвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Засідання сойму в середу.

В середу в 10. годині збереться сойм на дозвірне засідання. До того часу сенатські комісії приймуть всі законопроекти, ухвалені вже соймовими комісіями.

Роздор між кантонськими провідниками.

ШАНГАЙ, 13. 6. ПАТ. Припускають, що начальний вожд військ провінції Квантунг виступив з ініціятивою евакувати провінцію Гунан; інші вожди заняли до цієї справи неясне становище. Правдоподібно непорозуміння між поодинокими провідниками були головною причиною припинення офензиви кантонських військ. Здається деякі частини навіть збунтувалися, коли довідалися, що мають воювати не з японцями, а з власними земляками. Можливо, що кантонські провідники налякалися, що нанкінське летунство буде їх бомбардувати.

КАНТОНСЬКА ОФЕНЗИВА ПРИПИНЕНА.

ШАНГАЙ, 13. 6. ПАТ. Нанкінські війська посунулися до Леіянг; щоб не допустити до сутичок, кантонські війська дещо відступили. Нанкінський вожд південної армії заявив телеграфічно президентові Китаю Лінсенові, що стримує похід своїх військ з огляду на те, що поєднавчі зусилля почалися і він сподіється, що вдасться утворити спільний нанкінсько-китайський фронт проти Японії.

ВИГЛЯДИ НА ВНУТРІШНЄ ЗАМИРЕННЯ КИТАЮ.

НАНКІН, 13. 6. ПАТ. Тутешні політичні кола думають, що тепер можна наладнати конфлікт провідників Квантунгу і Квангсі з Нанкіном.

НАПРЯМНІ ЯПОНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ В КИТАЮ.

ТОКІЮ, 13. 6. ПАТ. Новий яп. амбасадор в Китаю Кавагає намітив у розмові з віцеміністром Горіючі лінію яп. політики в Китаю. Вона змагає до співділання Японії та Манджурії у півн. Китаю, співпраці з Китаєм у поборюванні комунізму, японсько-китайської господарської та фінансової співпраці та до поборювання протияпонської агітації у Китаю.

Кухарі кінчать страйк,

ФРИЗІЄРИ ПОЧИНАЮТЬ

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. 2.000 кухарів париських ресторанів вернулося до праці, зате частина фризієрів застрайкувала. Страйк покінчився також у трьох товарових домах. 18.000 гірників париської округи та 8.000 текстильних робітників у Ельбе теж вернулись до праці.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. Покінчився страйк персоналу різні та підприємств гуртової торговлі м'ясом.

СТРАЙК У МАРСЕЛЬ.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. В Марсель дальше страйкують всі більші промислові заведення а також таксівки й автобуси. В центрі міста всі більші склепи замкнені, часописи не появилися. Вчора рано приступили до страйку кельнери.

НЕ ДОПУСКАЮТЬ ДО ДЕМОНСТРАЦІЇ.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. Мін. внутр. справ Саленгро заявив пресі, що не допустить до ніяких вуличних збіговищ. Були вже випадки арештувань за намагання зорганізувати демонстрації.

СУСПІЛЬНІ РЕФОРМИ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. Палата послів 385-ма голосами проти 175-ох ухвалила закон про відпустки та збірні умови.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. Сенат відіслав до відповідної комісії 5 проєктів законів про зміну умовин праці; на пленум розглядатимуть їх у вівторок.

Ван Зелянд вдруге пробує склеїти уряд.

БРЮССЕЛЬ, 13. 6. ПАТ. Після наради з делегацією соціялістів король покликав Ван Зелянда і знову поручив йому місію утворити уряд; Ван Зелянд уступив перед намовами короля і піднявся місії. Як до днині не пощастить йому зложити уряд, зречеться остаточно своєї місії.

Арабська пропаґанда в Англії.

ЄРУСАЛИМ, 13. 6. ПАТ. Вчора виїхала до Лондону арабська делеґація, що вестиме пропаганду в хосен арабської справи та має повновласти для переговорів з брит. урядом.

АТЕНТАТ

ЄРУСАЛИМ, 13. 6. ПАТ. Вчора двох арабів зранило тяжко заступника брит. комісаря поліції на вулиці недалеко музею Рокефелера. Поліцай пострілив одного з атентатчиків, що небавом помер; другий утік.

БОМБА В ПОЇЗДІ

ЄРУСАЛИМ, 13. 6. ПАТ. У поїзді, що виїздив з Калькіліях до Тель Авіву, вибухла бомба, що ушкодила один віз та зранила 18-ох жидів, з них 5-ох навіть дуже тяжко.

Рука Москви у Парижі.

Женева, 7. червня 1936.

Про те, хто кермує сучасним страйком у Франції, нема властиво двох думок. Як швайцарська так і англійська, та й сама немосквофільська французька преса твердить одногідно, що страйком цим керують комуністи, а комуністами керує Москва. „Ле Тан“, який так довго був офіціозом кожного французького уряду, а тепер перейшов до опозиції, стверджує, що поруч з леґальним французьким урядом істнує нелеґальний, таємний уряд, який фактично панує над Францією. Цей часопис даремне закликає: „досить анархії, час завести порядок“. До порядку у Франції ще дуже далеко. У пресі вказується між іншим на те, що робітництвом фабрик керують елементи чужі не лише дотичним фабрикам, а й французькому робітництву взагалі. У бандах, що займають фабрики та затримують у них інженерів та членів дирекції, багато чужинців, особливо альжирців. З цього приводу преса згадує, що й у старій Росії большевики вжили спочатку для організації розрухів багато чужинецького елементу, латишів, китайців, мадярів і т. ін. У фабриках, що належать до англійців у Парижі, керманицький персонал випущено після дипломатичної інтервенції англійської амбасади. До погіршення франко-англійських відносин це, розуміється, не причиниться.

У Женеві викликують французькі події велике занепокоєння. Очевидно, у звязку з ними відсунено й сесію Ліги Націй на кінець червня. Настрій, що панує тут, нагадує сусідство в кімнатою тяжко хворої людини. Французька преса навіть до Женеви не приходить, але місцева дістає телефонічні вістки про всі зміни в Парижі. Створення міністерства Блюма і його перший виступ перед парляментом ніхого за кордоном не заспокоїв. Декларацію його щодо внутрішньої політики „Жур. де Женев“ називає демагогічною, щодо закордонної політики — неясною. Зокрема, щодо страйку Блюм заявив, що вважає становище страйкуючих незаконним, але на конфлікт з робітниками не піде. Для сучасної ситуації у Франції незвичайно характеристично, що не зважаючи на енергійні виступи опозиції уряд таки дістав у справі денного порядку майже дві третини голосів. Надзвичайно лагідна відношення уряду п

Блюма до страйку, який охоплює до мільона робітників, доказує досить виразно, що він уважає себе радше попереднім звеном до майбутнього комуністичного устрою.

Совітська преса ставиться до страйку у Франції надзвичайно стримано, зазначує лише старанно його поширення й здобутки робітників та підкреслює дисципліну страйкарів і спокій, зрештою, досить зрозумілий, коли згадати, що уряд, який уважає страйк і захоплення фабрик незаконним, не рушить і пальцем, щоб цьому перешкодити. Але, не зважаючи на тимчасовий зовнішній спокій, що панує тепер у Франції, те, що там діється, є справжньою революцією, переходом влади з рук нації до рук кляси, кермованої з осередку, що перебуває поза межами нації і держави. Наскільки Москва взагалі може кермувати подіями у Франції, не можна напевне сказати, бо кермувати стихійним рухом досить важко. Московське завдання у Франції досить складне і тяжке з огляду на безумовне скріплення національних держав, Німеччини й Італії. Для переведення московської акції в Европі цілковита большевізація Франції не може бути тепер бажана, бо вона мотлаб остаточно зруйнувати англійсько-французьке порозуміння. З другого боку приготовити собі перебрання влади від Блюма Москва може лише знищенням національних французьких партій та зруйнуванням господарських і соціяльно-політичних основ сучасного ладу у Франції. Найближчим завданням московського уряду у Франції забезпечити економічним терором господарську перевагу уряду Блюма над приватними підприємцями та перевести частинну експропріяцію приватної власности, передовсім банків та фабрик зброї, та з другого боку забезпечити перевагу большевиків над Блюмом та його абсолютний послух.

Небезпека сучасної московської акції у Франції подвійна: економічна, у межах Франції, і політична, поза її межами. Економічні проєкти Блюма, такі як сорокагодинний тиждень праці, колективні контракти, платні робітничі відпустки, націоналізація фабрик зброї, продовження часу науки і т. і. самі по собі можуть бути цілком слушними, поступовими і в засаді бажаними, але переведення їх в часі кризи ляже тягарем не лише на плечі підприємців, а й цілої держави, себто й селянства і самого робітництва. Наслідком демагогічної програми Блюма буде для Франції передовсім неможливість конкурувати з іншими державами на міжнароднім ринку, припинення частини підприємств, дальша втеча капіталів і поважний зріст безробіття. Отже Франція стане вже в найближчім часі перед вибором, або вернутися до фінансового пляну Ляваля, що його Блюм тепер так ґрунтовно нищить, або піти шляхом большевизму ще далі, шляхом примусових робіт, винищення одної частини селянства й закріпощення другої у колхозах, які большевики вже заводять в Еспанії, шляхом розстрілів, вязниць, заслань до Баньо та інших московських ґераздів.

Які господарські наслідки для інших великих держав Европи малаб большевізація Франції, можна собі легко уявити, коли навіть незначна знижка французького франка в Льондоні та відповідна підвишка англійського фунта спричинила поважні трудноші для англійського експорту.

Як довго інші держави будуть ставитись байдуже до того, що діється тепер у Франції, важко сказати в часі, коли кожна „демократична" держава думає найбільше про три наступні місяці. Поворот сера Самуеля Гора до політичного життя це добрий знак на будуче, але покищо Іден намагається порозумітись з Блюмом та Дельбо у справі санкцій, надренського конфлікту, далекосхідних ускладнень, орґанізації „мира", реформи Ліґи Націй і т. і., хоч значно простіше булоб звернутись безпосередньо до Літвінова. Який вплив матиме московська господарка у Парижі на відношення Франції до інших держав, виявиться вповні на найближчій сесії Ліґи Націй.

М. Даньо.

Міністр поміж адвокатами.

Сензаційні промови на бенкеті у Варшаві.

З Варшави повідомляють, що там відбувся в останньому часі Зїзд Союзу Польських Адвокатів (проурядових), званого „Карпом"; що там вибрано презесом адвоката Пасхальського, та що по нарадах відбувся — як звичайно — бенкет і тут наступила головна сензація зїзду: дві промови — адвоката *Пасхальського і міністра* справедливости (судівництва) *Ґрабовського.*

Зміст цікавої промови адвоката Пасхальського, б. презеса Начальної Адвокатської Ради, був ось такий. Він передовсім занализував становище маршала Пілсудського до адвокатури і виказував, що це відношення було прихильне для адвокатів, — далі згадав про процес берестейців, підчеркуючи, що вдержано його у найтісніших правних межах та що це сталось завдяки тодішньому віцепрокураторові, а теперішньому міністрові справедливости та що той великий талант дає запоруку, що адвокатура у Польщі найде належне їй місце в рядах передової інтеліґенції; вкінці адвокат Пасхальський звернувся з таким покликом до приявного на салі міністра, щоб цей пішов йому як голові польської адвокатської орґанізації на руку і *замкнув на якийсь час доступ до адвокатури, аби напливаючий матеріял не здеклясувався.*

На цю промову відповів міністр, що він у цілій повноті доцінює велике значіння адвокатського стану як елітарної ґрупи інтеліґенції для життя держави, але щодо обмеження допливу нових сил до адвокатури, то це *надзвичайно трудна проблема,* якої не можна вирішити, не передумавши її глибоко; що міністр — мовляв — є прихильником законодатного шляху, що обіцює найстаранніше провірити ситуацію адвокатури у Польщі, але зате жадає від адвокатів, щоб вони *не вживали методи поспішних внесків і недокладно передуманих постанов..*

Ось тут маємо явний образ: як передові і провідні адвокати у Польщі фатально стають в обороні прав та інтересів адвокатського звання! Адвокат Пасхальський замісць використати нагоду стрічі з міністром та представити йому дійсні причини лихоліття адвокатури в Польщі і домагатись їх усунення, щоби повернути назад адвокатському званню становище рівнорядного чин-

о. О. ПРИСТАЙ. 42

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

22. СУСПІЛЬНІ ҐРУПИ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ.

На світі існують три роди людей: одні, що хочуть, другі, що не хочуть, а треті, що не можуть. Перші докінують всього, другі противляться всьому, а треті в у сьому заводять.

„Електрік Магацін".

Українську еміґрацію до Америки започаткували у 80-их роках минулого сторіччя зовсім зубожілі малоземельні селяни й незаможні сільські зарібники. Нужда гнала їх за море. Вони попросту втікали від голоду й тому не робили собі великих плянів на довшу мету. Хотіли тільки заробити трохи грошей і поправити свою долю, а потім вернутися назад до дому. Багато з ріжних причин залишилось на постійне в Америці. Проте не розбагатіли тут. Заробляли на власний прожиток і помагали своїй рідні в батьківщині. На американське життя не могли мати жадного впливу, що відповідав би їх чисельности. Були-ж неписьменні, жили розсіяні по великих містах і не мали власного проводу. Бракувала їм своя інтеліґенція, що їх зорганізувалаб, освідомила та проводила ними. Вона почала еміґрувати далеко пізніше, можливо й запізно, в малій скількості й не завжди відповідала своїм громадським завданням.

Більшість наших переселенців йшла на заробітки до фабрик, до копалень і на лісові роботи. Менша частина осілася на фармах і взялась до хліборобства.

Матеріяльні умовини нашого робітництва по американських промислових осередках не занадто сприятливі. Робітники встигли лише сяк-так забезпечити своє життя. Зате українські фармери-хлібороби досить гарно розгосподарювалися і створили собі тривкі основи під економічний добробут. Також під національним оглядом вони творять собою цінний елемент, відпорніший супроти процесу винародовлення. А це хочби й тому, що наприклад у Канаді маємо цілі чисто українські фармерські оселі, де послідовно зберігається рідна мова та старокраєві звичаї.

За селянською біднотою потягнулись до Америки заможніші ґазди, що в краю попали з ріжних причин в довги й хотіли при помочі зароблених долярів сплатити їх. Еміґрувало також чимало збанкротованих сільських війтів і громадських писарів. Вони часто урядували по корчмах, гостили ріжних старостинських комісарів і взагалі звикли жити понад міру. А таке „панське" життя коштувало гроші. Як їх забракло, тоді треба було хіба задовжуватися в жидів. Але й це не тягнулося у вічність. Вірителі давали позички, докіль було на них якенебудь покриття. За якийсь час ішов цілий маєток „на бубон", на ліцитацію. Деякі війти й писарі посягали тоді навіть на громадські гроші, щоб тільки рятувати свій „гонор". Але й це не помагало. Навпаки неодин попадав ще в більшу халепу. Мусів продати останню пару коней або корови й вирівняти недобір у громадській касі. Врешті не залишалося нічого іншого, тільки покинути край і свій почесний уряд, що спокусив до марнотравства й довів до банкротства, та поїхати за море.

•

Щораз більше говорили в Галичині про великий добробут в Америці, звідки наші люди писали про всякі чуда й дива, а враз з тим присилали своїй рідні доляри. Вістка про неї дійшла теж до середнєшкільної молоді, що з молодечим захопленням зацікавилася нею. Уявити собі, що тут треба вчитися-кувати цілих вісім років, потім іще скласти матуру і знову студіювати на високій школі! Чи не краще кинути цим усім об землю і чмихнути до Америки? Там не буде професорів, карцерів, двійок, матури, а тільки безмежна воля і доляри! Як такий простий Іван або неписьменний Пилип пошився там у пана, то тимбільше він, „учений студент", зможе зробити світлу карієру... Чей не виключене, що нашого галицького студента сподобає собі якась американська міліонерка, залюбиться і вийде заміж за нього...

Дехто з цих юнаків кермувався поважнішими мотивами, рішаючись на виїзд до Америки. Цей бажав собі заробити гроші на дальші студії, той попросту втікав з краю перед переслідуваннями ц. к. краєвої влади за його українську національну працю, інший заміряв використати американські життєві можливості.

Недокінчені студенти створили собою нову суспільну ґрупу серед нашої заокеанської еміґрації. Збільшили її ряди, але майже нічим позитивним не причинилися до її внутрішнього скріплення. Бо більшість з них виїзджала до Америки з надією на легке, безтурботне й веселе життя. З цих ледащих недокінчених студентів поробились тут трутні, що жили ріжним крутійством на кошт решти громадянства. Про них розповім докладніше в окремій главі.

•

Довгі роки жила наша еміґрація без жадної душпастирської опіки. Лемки найбільше відчували її брак і найсильніше тужили за рідною церквою та за своїм панотцем. Вони стали прохати галицьку духовну владу, щоб прислала їм душпастиря. Але це була чомусь дуже тяжка справа. Стільки ріжних незначних перепон стало їй впоперек дороги, що годі було сповнити християнське бажання побожних лемків. Як не дивно, та треба в імя правди ствердити, що наші еміґранти в Америці ждали нетерпеливо на своїх священиків, а проте не могли їх дочекатися. Комусь очевидно було на руку, щоб наш нарід був позбавлений свого духовенства. Тимто існували спочатку непоборні труднощі у висилці українсько-католицьких священиків до Америки.

(Далі буде).

ника в обороні права і справедливости, вискочив із своїм нібн санаційним проєктом замикати доступ до адвокатури, бо інакше — виходить — він не може подати руки своїм товаришам!

Отся справді сенсаційна промова представника польської адвокатури є невтішною прислугою для нашої адвокатури взагалі. Вона не може остатись *без протесту з нашого боку*, бо коли такими засобами нас боронять панове товариші з Варшави, — то не можна дивуватись, що на нас раз-у-раз спадають тяжкі удари і спричиняють небувалий занепад адвокатського звання.

З другої сторони треба признати, що те побажання адвоката Пасхальського на тему „спускаймося на дно" — здивувало навіть самого міністра Ґрабовського, бож він студеною водою облив той гарячий поклик адвоката Пасхальського — відповідаючи, що це проблема нелегка і над нею треба добре застановитись! Далі вказав міністр, що він хоче вирішувати такі справи законодатним шляхом, а не розпорядками при зеленому столику, — щоби й громадянство висловило свою думку про ситуацію адвокатури; вкінці, як вище згадано, п. Ґрабовський просив адвокатів, щоби вони здержувались від поспішних і недокладно обдуманих внесків у цій ділянці..

А це значить у всякому разі, що міністр справедливости, який не вийшов з рядів палестри, поважніше трактує адвокатуру, як сам предстввник польської адвокатури. Тому, спираючись на вислові самого міністра, що адвокати є елітою інтелігенції, конечною для життя держави, *наші адвокатські організації повинні завдати собі праці і докладно взсувати всі домагання адвокатського стану та висунути їх на властивому місці.* Рівночасно у звязку з цим також виказати недомагання державного виміру справедливости, бо це справи дуже важні і пекучі та вже останній час, щоб ними поважно занятися. *К. Л.*

ПІД ОДНИМ ДАХОМ.

Як виглядало кооперативне свято в Луцьку.

В часах, коли українські кооперативи Волині належали до Українського Ревізійного Союзу, святкували вони кооперативне свято в осени разом з цілою галицькою кооперацією. В цьому році вперше мало відбутися спільне святкування всіх ріжнонаціональних кооператив у день міжнародного свята, 2. червня, але з деяких причин було перенесене на неділю 7. червня.

Представники ріжнонаціональних кооператив, зібрані на запрошення польського Ревіз. Союзу, обрали льокальний комітет, до якого ввійшли: від українців начальник „Нар. Торгівлі" п. Мацик і від німців директор банку „Кредіт—Луцьк" п. Лятенік (голова). Цей комітет зайнявся улаштуванням дня 6. червня вечорі цапштика і 7. червня в кіні „Сонце" академії.

Дехто сподівався, що відбудеться справжнє міжнародне кооперативне свято, а тимчасом вийшов, кажучи делікатно, великий скандал. Поперше, відозва цього льокального комітету вийшла лише польською мовою, а в її програмі українці не знайшли ніодної української точки — реферат польською мовою, хор т-ва урядовців-скарбовиків та орхестра 24 п. п.

Не торкаємось самої організації академії, що стояла нижче критики. Зате не можемо не підкреслити тенденції цілковито затерти міжнаціональний характер свята. І тому дуже шкода, що представник української кооперації фіґурував як член цього місцевого комітету. Добре хіба те, що українське громадянство на власні очі побачило, як трактують і його й українську кооперацію.

На закінчення одна дрібничка: представника редакції „Нової Доби", українського органу у Луцьку, не впустили на академію.

СТРАЙКИ У БЕЛЬГІЇ.

БРЮССЕЛЬ, 13. 6. ПАТ. Страйковий рух у Бельгії поширюється: пристаневі робітники в Антверпені страйкують дальше, металеві робітники приготовлюються до страйку. Здебільша робітники домагаються підвишки платень на 25 проц., 40годинного тижня праці та емеритури від 50. року життя. Міністер внутр. справ заявив, що не толеруватиме окупаційних страйків.

АНҐЛЬО-СОВІТСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

ЛЬОНДОН, 13. 6. Ройтер. Вчора повернулися до переговорів Англії зі СССР у справі двобічного морського договору.

Ширіть наш часопис!

Свята в честь Симона Петлюри.

10-ті РОКОВИНИ СМЕРТИ С. ПЕТЛЮРИ В УКРАЇНСЬКІЙ СТАНИЦІ У КАЛІШІ.

Жалібну академію улаштовано в Калішi 24. м. м. Саля старшинського касина була виповнена вщерть. В год. 20 піднеслася заслона. На сцені, залитій електричним світлом, погруддя Небіжчика, удекороване бойовими прапорами та зеленю. По боках на почесній варті два юнаки в пластових одностроях. Стишений гамір затихає зовсім. На естраду виходить голова Правління Станиці полковник Литвиненко і короткою змістовною промовою відчиняє академію, закликаючи вшанувати Небіжчика повстанням з місць. Авдиторія в повній тиші віддає пошану. Дута орхестра 29. полку під дир. кап. Вояковського відіграла „Жалібний марш" Ф. Шопена. Іншою нотою в сумовито-урочистім настрої бренить бадьорий тон промови полк. Шраменка. Після промови польського гостя, майора Збишевського, український національний хор у супроводі симфонічної орхестри 29. полку під дир. п. Процая виконав „Жалібний марш" М. Лисенка. Ст. Кость-Костенко деклямував свій твір „Вождові". Черговою точкою програми було: „Покинь, мій синочку, ридати" Олеся—Стеценка у виконанні українського національного хору. Дуже мила була поява на сцені дівочого гуртка в національних убраннях у ритмічнім виконанні „Журавлів". Добре випало теж сопранове сольо п. Бугринової „Засумуй, трембіто" Купчинського та деклямація Олесевого вірша „Лебідь" доброю декляматоркою школи імени С. Петлюри Г. Терлецькою. Відспівання „Похоронів стрільця" Маковея—Колесси та „Величній памяті Пророка" Черкасенка—Ярославенка українським національним хором програму жалібної академії вичерпано. Академію закрив полк. Шраменко, запрошуючи присутніх на панахиду, що мала відбутися другого дня в год. 12 в Українській Станиці.

25. травня в гол. год. 12. розпочалося складання вінків біля пропамятної таблиці на честь відвідин Небіжчиком табору інтернованого українського вояцтва. Були вінки від усіх організацій та дивізій Армії УНР. Панахиду правив о. ігумен Борис Якубовський із дияконом Буяем при співі хору. Громадянство збитими лавами стануло навколо, далеке на той час від своїх щоденних турбот, вітаючи думками там, де колись із Великим Небіжчиком кувало майбутність Народу, і з особливою ясністю відчуваючи в серцях той обовязок, із яким він трагічно помер на вулиці Парижа. Увесь день 25. травня пройшов під знаком особливої пошани до Небіжчика. До пізної ночі в ізмікових станичних садочках стояло погруддя Небіжчика та плили стишені розмови громадянства. Їх зміст відомий: „Петлюра умер — живе Петлюра!". **Присутній.**

ПОКЛІН ПАМЯТИ ГОЛ. ОТАМАНА В ДАНЦІҐУ.

Дня 25. травня ц. р. відсвяткували українські студенти сумні роковини смерти С. Петлюри. В год. 20. відбулися святочні сходини Союзу Українських Студентів „Основа". Вступне слово про значіння цих сумних роковин виголосив голова Союзу Ярослав Євдик і в закінченні закликав присутніх ушанувати память Покійного 1-хвилинною мовчанкою. Після того п. Боринець виголосив реферат про життя, діяльність та значіння Симона Петлюри. Після свята переведено збірку на Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі. Збірка принесла 30.10 данціґських гульденів

ДЕНЬ РОКОВИН СМЕРТИ ГОЛОВНОГО ОТАМАНА С. ПЕТЛЮРИ У ПРАЗІ.

Місяць травень зазначився серед празької української кольонії ріжними урочистостями. 2-го травня відбувся величавий ювилейний Шевченківський концерт; 17-го праське радіо вшанувало память нашого пророка Т. Шевченка відповідною, більше як півгодинною передачею. Нарешті 25-го травня українці спільно святкували день памяти свого Вожда — Головного Отамана С. Петлюри.

Святкування організував спеціяльно для цього створений Громадський Комітет, який у своїй переважаючій більшости складався з представників б. військових. Щодо віку, то в Комітеті були заступлені всі три еміґрантські ґенерації: посивілі ветерани, середуща верства та молодь. На чолі Комітету став ген. М. Омелянович-Павленко.

Свято розпочалося в 5. годині панахидою у чесько-словацькій православній церкві. На панахиді були заступлені представники всіх напрямків нашого еміґраційного життя. Впадало в очі багато хрестів — військових відзначень. Перед вівтарем почесну варту мали уніформовані соколи, а при вході берегли порядку пластуни в одностроях. Гарно співав мішаний хор. „Вічної памяти" вислухали присутні навколішках. Сильне враження зробила молитва „Боже Великий..."

По годині 19-ій в елеґантній салі чеського Народнього Дому на Виноградах почалася академія. При вході на салю гості складали свої жертви на бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі. Тут-же приміщено була невеличка виставка писаних праць С. Петлюри і про Петлюру. Гостей

повно, своїх і чужих. Загостили представники грузинів, білорусів, вірмен, чехів та ін. Всі місця заняті. На сцені за президіяльним столом удекорований портрет Головного Отамана. Українська Армія віддає честь памяти свого Вожда: лицарі залізного хреста тримають почесну сторожу.

Головний командант ген. М. Омелянович-Павленко відкрив свято й оповів про незабутні діла українського війська під проводом Гол. Отамана. Старий трибун М. Славинський молодечим огнем запалив серця присутніх почуттям любови та відданости Батьківщині, а молода п-ні Филонович своїми оповіданнями про положення на Україні викликала у слухачів зворушення. П-ні Филонович є в Празі чи не останньою втікачкою з царства Совітів. З придушеним віддихом слухала саля її переживань. Настрій напружений до останнього. І неначе у відповідь на повні страхіття слова п-ні Филонович приявні встають з місць. Понеслися бадьорі згуки-слова національного гимну: „Душу й тіло ми положим за нашу свободу....“, бо так велить своїм прикладом Вожд, память якого ми сьогодні святкуємо. —ук.

СПІЛКА УКРАЇНЦІВ У НІМЕЧЧИНІ В ДЕСЯТИЛІТТЯ ВБИВСТВА СИМОНА ПЕТЛЮРИ.

Для вшанування памяти Гол. Отамана Симона Петлюри, у помешканні „Живої Ґазети“ в Берліні (Шарльотенбург, Ґервінусштр. 25) 22. травня зібралося багато чужинців та українців. Ґірлянди, декоративні дерева, ріжнобарвні китиці цвітів, гарні плахти й килими, українські та німецькі прапори, срібні канделябри-тризуби з палаючими свічками — все це чудово прикрашувало салю. Монументальне нове погруддя Великого Небіжчика — виконане з нагоди врочистих сходин співосновником Спілки, теперішнім заступником голови, славним різьбарем Федором Ємцем — опанувало всіх присутніх. Коло погруддя зложено великий дубовий вінок з полевими цвітами.

Жалібною мельодією маршу Шопена відкрилися сходини. У салі панував урочисто-поважний настрій. Піднесенням з місць усі присутні віддали пошану Героєві Української Нації. Федір Ємець виголосив українською та німецькою мовою повне чуття і запалу вступне слово, зясовуючи величезний процес внутрішнього національно-духового відродження українців у новітній боротьбі за самостійність і соборність української державности. Потім голова Спілки у довшій промові по німецьки дав повний образ життя й боротьби Симона Петлюри, підкреслюючи його епохальну ролю в національно-державницькому розвитку Української Нації після 1917 року. Сходини скінчилися виконанням маршів: „Я мав одного товариша“ та „Слава тобі, моя батьківщино!“ Підчас другого маршу всі стояли.

Серед німців були представники низки установ та орґанізацій (зовнішньо-політичний відділ партії, штурмові відділи, Союз Німців в Росії, Народній Союз Німців за кордоном). З поодиноких німців слід згадати голову Союзу Німців з Росії, Адольфа Фраша, з дружиною, барона Штранца, проф. д-ра Клята та д-ра фон Остеррота. Німецьку пресу заступали кореспонденти „Дойтше Альґемайне Цайтунг“, „Берлінер Морґенпост“, „Берлінер Льокаль-Анцайґер“, „Ґерманія“ і „Дойтше Пост аус дем Остен“. Поміж іншими чужинцями було багато грузинів на чолі з князем Дінсамідзе, туркестанців, ідель-уральців, ідель-уральців, фінів, шведів росіян. З відповідей на запрошення заслуговують на особливу увагу від шефа президіяльної канцелярії, державного секретаря д-ра Майснера, шефа закордонної преси партії, д-ра Ганфштенгля, проф. д-ра Рорбаха, Союзу Німецького Сходу, губернатора д-ра Шнеє, майора Тшунке та Я. Макогона з Женеви. Про сходини німецька преса принесла 23.—26. травня гарні звідомлення, в яких зясовано значіння Симона Петлюри для України.

Успіх свята в честь Гол. Отамана Спілка Українців у Німеччині завдячує в значній мірі багатьом українцям у Берліні і на провінції, що підтримали ініціятиву Спілки добровільними грошевими датками.

Автономія Підкарпатської Руси вже в осени?

(Від нашого праського кореспондента).

Чехословацький премієр д-р Годжа приняв у вівторок 9. ц. м. представників т. зв. коаліційних партій і мав з ними довшу нараду в справі переведення в життя автономії Підкарпатської Руси. Автономія має бути переведена ще в осени цього року.

Повстання в еспанській Ґвінеї.

МАДРИД, 13. 6. ПАТ. Еспанський уряд вислав 2 воєнні кораблі до есп. Ґвінеї, де вибухли поважні заворушення; провідники повстанців домагаються, щоб губернатор уступив. З огляду на загострену цензуру подробиці невідомі.

ПОЛІТИЧНІ ПОРАХУНКИ.

МАДРИД, 13. 6. ПАТ. На політичному зібранні в Ольмедо дійшло до бійки, в якій втратило життя двох соціялістів. Вбивників, що є фашистами, арештували.

ЕСПАНІЯ НА ВУЛЬКАНІ.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. Кружляють поголоски, що в ніч зі середи на четвер мав вибухнути військовий переворот, але уряд в пору йому перешкодив; урядові круги не потверджують ані не перечать. Заговір обіймав ряд гарнізонів у північній Еспанії. Уряд затримує виїмковий стан також з огляду на загрозу від синдикалістично-анархістичного руху.

ҐЕРТ ҐЕРТНЕР.

Помста закоханої.

Берт Аренсґаард співав „Дон Жуана“. Він був тоді на вершку своєї оперової карієри і коли він стояв так перед бальконом в оксамитному вбранні звернений до Донни Ельвіри, кожна жінка на авдиторії була пересвідчена, що він співає тільки для неї.

На салі сиділа теж Керстина Брансберг. Вона забувала, що поруч сидять її батьки, що вона заручена; вона вдивлялась в артиста на сцені і знала тільки те одне, що вона його кохає. Після вистави вона чекала перед дверима його гардероби разом із багатьома іншими особами і пробурмотіла кілька слів свого подиву. Навіть не здивувалась, коли він підійшов до неї, стиснув її руку і спитав, чи вона не хотіла би провести з ним нинішнього вечора.

Керстина не чула, що до неї говорила мама та її приятельки. Вона знала, що великий артист приїхав до її малого міста тільки на кілька день і що вона мусить піти з ним.

Аренсґаард звик до поклонів, але цей зворушливий подив провінціялки зацікавив його. Він приняв її любовний порив, як природний дарунок, за який не потребує віддячуватись. Віджджаючи поцілував її, не думаючи навіть про те, яке це має значіння і поїхав до другого міста. Навіть на думку йому не спало, що він знищив одне молоде життя.

Керстина запримітила аж кілька днів пізніше, що по місті пішов поговір. Її наречений більше не вернувся до неї. Вона думала тільки про того, що погрався нею і покинув її. І почала його ненавидіти. Палке кохання часто переходить таку зміну.

З бідної дівчини почала виростати тверда жінка, яка думала тільки про те, якби помститись. Він їздив по Европі за успіхами, а вона довгими ночами мріяла про те, як його дігнати, щоб виконати свою помсту. Та вона була прикована до дрібних обставин маленького містечка і це була тільки мрія, від якої діставала гарячку.

Роки минали. Одного літа приїхав до містечка Андреас Гіольмер. Це був великий фінансіст, що десь в Европі дійшов до маєтку і тепер вернувся на кілька днів до рідної закутини, щоб відвідати свого старого батька. Він випадково зустрів Керстину і захопився її красою. Подивляв її очі, руки, її незвичайний спокій. Гіольмер мав 50 літ і не мав часу до надуми. Він вірив у свій досвід і спитав Керстину, чи хоче вийти за нього:

— Я знаю, що ви за гарні для такого старого. Але я знаю, що з тим, що маю, можу вам дати трохи щастя. Будете мати все, чого захочете... перли, подорожі...

Слово „подорожі“ вразило її. Вона подумала, що нарешті зможе зустріти десь Аренсґаарда і застрілити його. І тому сказала Гольмерові: „Годжусь“.

Пять літ була вона зразковою дружиною, мандруючи із Аренсґаардом по Китаю, Японії, Австралії та південній Африці, куди він їздив для своїх інтересів. Вона стала ще краща, — її чоловік не розчарувався щодо неї; вона відплачувала йому за його почування щирою дружбою. Коли думала про те, що він міг би мати на 10 чи 15 літ менше, тоді огрівала її думка, що вона вийшла за нього для помсти.

Одного разу прочитала вона в часописах, що Аренґаард їздить по Европі з гостинними виступами. Вони були в Моссулі. Її чоловік сказав до неї:

— Мене затримують тут важні інтереси, але я розумію тебе, що тужиш за Европою після стільки літ. Їдь сама, я небавком приїду.

Вона склала свої речі до валізи і ніхто не знав, що між ними поклала теж маленький бравнінг. Її чоловік дивувався, що вона виїжджає якась сумна. Керстина мала готову програму: вона зустріне Аренсґаарда у Парижі і звідти вже і так не вернеться.

*

Нервово ходила по малій готелевій кімнатці, уявляючи собі, як буде виглядати її найближчий вечір. Вона знову почує його в ролі Дон Жуана; зовсім як колись. Зачекає на нього при виході і вистрілить, щоб він не міг уже знищити життя ніодній жінці.

Одяглась якнайгарніше. Знала, що це останній її день. У льожі сиділа бліда і нервово мняла хустину, де сховала бравнінг. Увертура тяглась для неї страшенне довго.

„Він“ появився на сцені. Керстина глянула на нього зачудована. Перелякалась: — це не був уже той самий привабливий співак, про якого успіхи вона ще недавно чула. Коли почав співати, не зворушив її нічим. Колишній чудовий голос затратив увесь свій блиск — був шерсткий і холодний. Якийсь добродій у сумежній льожі сказав тихцем до свого сусіда: „Він стратив голос в Америці“.

Керстина сиділа ввесь час як мармурова статуя. Коли завіса впала і не чути було ніодного оплеску, її зморозило. Ціле життя чекала вона на цю одну хвилину. Тепер вона мала помститись за себе та багатьох інших, які він певно так само покинув як її.

Вона стояла перед дверима його гардероби і чекала. Вийшов сиволосий дідусь, що ледве плентав ногами. Довкола його уст розбіглись зморшки. Він виглядав так, якби знав, що виступив цього вечора востанне.

Він глянув здивований на єдину жінку, яка чекала на нього і спитав:

— Чим можу служити?

Керстина бачила, як він дивився на неї мертвим поглядом. Зовсім байдужим тоном попросила його, чи не міг би він дати їй свого автографу. Він усміхнувся гордо, якби ожив на хвилину і щез у тінях коридору.

Перекл. а. 5.

Відгуки Нагуєвич.

З листів до Редакції.

I. ЗАЯВА Д-РА К. КОБЕРСЬКОГО.

Заявляю, що вістка, яку подав часопис „Українські Вісти“ (ч. 134) про мою участь у „комуністичній імпрезі в Нагуєвичах“ наскрізь неправдива, бо я в Нагуєвичах ніколи в житті не був, тому всякі наклепи з цього приводу на мене є позбавлені всякої підстави.

Львів, дня 13. червня 1936.

Д-р Карло Коберський.

II. ІСТОРІЯ ЗНЕВАГИ ТРИЗУБА.

Хвальна Редакціє!

У звязку з розсіяними між людьми і в деякій пресі неправдивими вістями, прошу помістити у Вашому часописі таке моє виясненя:

Заявляю, що на святі Івана Франка, що його улаштував дня 31. травня 1936 р. Комітет будови Української Робітничої Діточої Оселі в Нагуєвичах, не мав я найменшого наміру зневажити і знищити зроблений з дубового листя, на верху угорі тризуб, та що в тім напрямі ніхто з членів Робітничої Громади ні з Комітету на мене не впливав. На просьбу селянина Миколи Франка, котрий викликав мене з прилягаючої загороди до сцени стодоли, щоби помогти йому повісити ще один прапор, підліз я по драбині догори до нього і той, а не я, надломив середній зуб тризуба, а я надігнув вже вистаючий лише прут з ліщини і закрив його за вказівками Миколи Франка розстеленим прапором, не застановляючись що роблю, тим більше, що на тій висоті годі було навіть утриматись. Коли хтось з Комітету скричав на нас, я зліз і з жалем почав робити докори Миколі Франкові, а той відповів, що він його зробив і він його ушкодив. З жалю до нього покинув я свято і пішов домів. Зазначую, що вже рано тогож дня був я на площі, приглядався уставлюванню тризуба на верху стодоли і мені на думку не приходило мені його улизкоджувати або відчувати якунебудь нехіть з тої причини.

З високим поважанням

Тарас Лободич.

Дрогобич, 10. червня 1936.

КЛОПОТИ З КОЛИШНІМИ СОЮЗНИКАМИ.

ДЖІБУТІ, 13. 6. ПАТ. Італійське командування має великі клопоти з племенами Уолльо-Галля та Азебо Галля. Колись узброїли їх проти абісинських військ, на які вони нападали не з племінної ненависти, а задля грабежі; тепер вони нападають на мирне населення, а навіть на італійські транспорти і станиці.

Великий процес ОУН у Львові.

ЧОТИРНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

В суботу зізнавали далі свідки, між ними кількох поліційних агентів, які обтяжували підсудних. Публики на салі дуже мало, лава оборонців теж сильно проріджена.

БАЧИНСЬКОГО НЕ ЗНАЛА.

Перша зізнавала **св. Гелена Влосінська.** Хоч мешкає при вул. Декерта 14, у справі Бачинського нічого не знає, навіть особи Бачинського, і тому її предсідник негайно звільнив. **Св. Марія Калиняк** не прийшла і тому відчитано її зізнання.

СТРІЛИ В ГОД. 10-ІЙ ВЕЧОРОМ.

Св. Бронислав Ґрадовський оповідав, як знайшов припадково у травні 1934 р. у Стрийському парку, на стежці, тіло убитого Я. Бачинського. Перед убивством перед 10-ою год. вечором чув коло 8 стрілів. Здається, що стріляли одночасно з двох револьверів. Міркував, що це стріляють на Цитаделі. Коли побачив тіло убитого, здогадувався, що це якийсь пяний мужчина, самовбивник і повідомив негайно про своє відкриття поліцію.

Св. Ян Ганас, тепер вояк, зізнавав теж про те, як припадково знайшов тіло убитого Я. Бачинського. Чув 7—9 стрілів. **Св. Франц Томаля** не явився і тому його зізнання відчитано.

СПИСУВАННЯ ПРОТОКОЛІВ.

Св. Андрій Мигаль, стрийко підс. Р. Мигаля, на домагання прокуратора заприсяжений (це перший свідок, який складав присягу у цьому процесі!) зізнавав, по польськи, що підс. Ярош був секретарем кооп. „Зоря“ на Богданівці. Як секретар списував протокол зі засідань Надз. Ради. Додав, що управа мала окремого секретаря. Не пригадує собі, чи 31. березня 1934 р. підс. Ярош був на засіданні Н. Ради. Заявляє, що якщо є записаний протокол, то напевно був присутній на цьому засіданні. Чи підс. Ярош виходив тоді з засідання свідок теж не пригадує собі. Одначе якщо член Н. Ради хотів вийти з засідання, мусів дістати дозвіл. На питання предсідника виясняє, що в книзі протоколів кілька карток видерли тому, що попередня секретарка списала зле протокол зі засідання Н. Ради. Підс. Ярош став секретарем по тій секретарці і вже добре списував протоколи з засідань Н. Ради.

Св. Вол. Медвідь, на домагання прокуратора теж заприсяжений, зізнав, що був від 1931 р. до 1935 р. заступником члена управи кооп. „Зоря“ на Богданівці. Підс. Ярош був секретарем у 1934 р. Свідок приходив на засідання Н. Ради. На питання предсідника заявив, що не памятає, чи підс. Ярош був на засіданні 31. березня 1934 р., бо від того часу минуло вже більше ніж 2 роки. Члени Н. Ради приходили на засідання, а на випадок якоїсь перешкоди, оправдували свою неприсутність. На питання предсідника заявив, що не міг би пізнати письма підс. Яроша. Не пригадує собі теж на чий приказ видерто деякі картки з протоколу. В кожному випадку свідок виключає, щоб до протоколу з засідання Н. Ради вписувано особи, які не були присутні на засіданні. По питаннях прокуратора та обор. м-ра Жижсевського давав вияснення підс. Ярош, коли його вибрали секретарем і як він опісля списував протоколи. Вкінці свідок давав вияснення на питання обор. д-ра В. Старосольського і прокуратора.

З черги зізнавав **св. Петро Турик**, член управи кооп. „Зоря“. Потвердив, що підс. Ярош брав участь у засіданні Н. Ради. Не пригадує собі, чи підс. Ярош був на засіданні 31. березня 1934 р. Не пригадує собі, над якими справами радила 31. березня 1934 р. Н. Рада. З черги давав вияснення у справі списування протоколів з засідання Н. Ради підс. Спольський.

Св. Григорій Салевич, книговодець кооп. „Зоря“, зізнавав теж у справі засідань Н. Ради та списування протоколів з таких засідань. Підс. Ярош був присутній у 1934 р. на засіданні Н. Ради кілька разів. Свідок виясняв, що з деяких засідань сам списував протокол з бруліону підс. Яроша на його прохання.

Св. Яків Дорош зізнавав, по польськи, що в 1934 р. на Заг. Зборах кооп. „Зоря“ вибрали підс. Яроша до Н. Ради. Свідок був на конститууючім засіданні Н. Ради кооп. „Зоря“ і тоді мабуть був теж підс. Ярош присутній на ньому.

Св. К. Коберський не прийшов, бо не доручили йому візвання. Обор. д-р В. Старосольський подав адресу цього свідка, тому, що оборонці спротивились відчитанню його зізнань.

ПІДС. МИГАЛЬ ГІРКО ЗАПЛАКАВ.

По півгодинній перерві зізнавав св. Агатон Добрянський. На питання предсідника подав, що Бачинського пізнав у 1934 р., бо його хтось післав до свідка, щоб дати йому працю. І дійсно Бачинський дістав працю на два дні підчас виборчої акції. Свою роботу виконав

З життя ремісничої молоді.

ВЕЧІР ПІСНІ І СЛОВА.

Українські ремісничі бурси Львова (дві хлопячі та одна дівоча) уладили в дні 11. ц. м. „Вечір пісні і слова“ в салі Т-ва „Зоря“. Салю виповнила вщерть ремісничa молодь. Були також деякі поважні громадяни і представники преси. Настоятель бурси при вул. Пасічній о. О. Годунько виголосив промову з питомим йому жаром, вказуючи на великі завдання українського ремісництва. Відтак виступали напереміну хори бурси при вул. Ходоровського під управою п. Т. Юськова, хор жіночої бурси під управою п. дир. Напрасної і хор бурси при вул. Пасічній під управою п. Наріжного. Ті виступи були доказом, що наша ремісничa молодь має добрий провід, завдяки якому має змогу плекати любов до рідного слова і рідної пісні та культивувати свої таланти. Декламували: питомець О. Безхлібник і студ. Л. Гармаш, який своєю високомистецькою деклямацією полонив салю. П. Т. Юськів відспівав своїм милозвучним голосом дві пісні, за що публика нагородила його невмовкаючими оплесками. Симпатичний вечір закінчено національним гимном.

д.

Опісля свідок оповідав про Мигаля, якого пізнав на якихсь зборах. Мигаль робив корисне враження. Був енергійним, але одночасно надто вразливим. Патріотизм підс. Мигаля часто виходив поза межі так, що свідок мусів нераз спинювати його. Дав підс. Мигалеві працю, бо прийшов до переконання, що Мигаль повинен занятися чимсь поважнішим. Пізніше підс. Мигаль робив на свідка враження незрівноваженої людини. На питання свідка, чому часто поденервований, підс. Мигаль відповів, що над ним знущалася сторожа з КОП'у. Свідок старався, щоб підс. Мигаль залишився при Організації Українців м. Львова. Одного разу підс. Мигаль запитав свідка, як повинен поступити вояк, який дістав наказ, щоб його виконати, але цей вояк знає, що наказ шкідливий. Тоді свідок відповів Мигалеві, що вояк не повинен виконати такого наказу. Додав, що не знав, до чого це відноситься. На питання предсідника свідок подав, що підс. Мигаль питав його про це в 1934 р. На питання прокуратора свідок зізнав, що мабуть Мигаль звернувся до нього, щоб дати працю Бачинському. Було це на яких два тижні перед його убивством.

На питання обор. д-ра І. **Ярімовича**, яке враження під психічним оглядом робив підс. Мигаль, свідок подав його сильветку. Підс. Мигаль уважав, що його скривдили так, як уже більше людини не можна скривдити. Часто плакав, вибігав кудись і це робило враження, що підс. Мигаль ненормальний.

В тій хвилині підс. Мигаль нагло повстав з лави, схвильований і змінений на лиці, і хотів щось сказати, чи запротестувати, але його сусід-поліцай посадив підс. Мигаля назад на своє му місці. Тоді Мигаль схилив голову на лавку і тихцем гірко заплакав.

КОНФІДЕНТИ ПОЛІЦІЇ...

Св. **А. Орловський,** поліційний агент, зізнавав про те, що підс. Феник віс валізу з летючками та якимсь апаратом. На питання підс. Бандери, чи знає конфідентів поліції зпоміж українців, свідок відповів: так!

Св. Казимир Тшемжальський, поліційний агент, зізнав, що слідкував за підс. Івасиком і придержав його. На поліції найшли в течці цього підсудного вибуховий матеріял. Підс. Івасик зізнав, що це прибори до хемії і що течку знайшов у поїзді. На питання прокуратора свідок зізнав, що за підс. Івасиком слідкував на головнім двірці по його приїзді з Кракова. В поїзді слідкували за цим підсудним поліційні агенти з Кракова: Чижевич і Капуста.

Св. Степанія Ярош не прийшла і тому її зізнання відчитано.

ПІДС. СПОЛЬСЬКОГО ВИВОДЯТЬ ЗІ САЛІ.

Св. Владислав Хімяк, поліційний агент, широко оповідав про зізнання підсудних: Спольського, Підгайного, Качмарського, Мигаля по їх арештуванні на поліції, згідно з актом обвинувачення. Щож торкається ролі підс. Федаківної свідок заявив, що поліція ніколи не мала інформацій, щоб вона належала до ОУН. Підс. Підгайний — заявив свідок — зізнав на поліції, що не є членом ОУН., але на прохання свого приятеля Бандери займався купном зброї. Підс. Мигаль зізнав на поліції, що Сеньків не знав нічого про плян убивства Бачинського перед його виконанням. Це може бути доказом, що підс. Сеньків до ОУН не належав і несвідомо пішов помогти товаришеві. По питаннях обор. д-ра Е. Давидяка, м-ра Жизневського та прокуратора поставили ще свідкові низку питань підсудні: м-р Спольський, Ст. Бандера та Яців. Коли підс. Спольський поставив питання, чи його переслухували на поліції 9 днів і ночей без перерви, прокуратор зажадав рішуче, щоб предсідник заборонив раз на завжди такі питання. Тоді предсідник спокійним голосом вияснив, що може допустити такі питання, якщоб вони мали декого відтяжити. Підс. Спольський заявив, що хоче відтяжити підс. Івасика і тому предсідник дозволив йому говорити. Підсудний додав, що підчас переслухування його 9 днів і ночей без перерви на поліції, підсунули йому концепцію про підс. Івасика і тому він його обтяжив. На дальші питання Спольського, чи він зізнавав про магазини, чи навпаки поліція говорила про це підсудному, свідок признає, що підс. Спольський зізнав лише про два магазини, а про інші поліція вже знала. Так само зі зізнань свідка виходить, що поліція вже раніше знала про конспіративні помешкання ОУН у Львові. Вкінці підс. Спольський поставив питання свідкові, чи зізнав що поза протоколом. Одночасно предсідник наказав усунути підс. Спольського зі салі підчас того, як він став осуджувати свої зізнання зі слідства, як негідні українського націоналіста.

Підс. Бандера питаннями виказував, що він не мав псевдоніму „Кум", як це зізнав свідок, покликуючись на зізнання підс. Спольського. Далі цей підсудний виказував свідкові, що він зізнавав інакше у варшавському процесі, ніж зізнав нині про псевдоніми підс. Бандери, Малюци та інж. Підгайного. Свідок мнявся і перечив. Вкінці ще два питання поставив свідкові підс. Яців і після того предсідник відложив розправу до понеділка 9. год. рано.

З правничої популярної літератури.

Підручник нового закону про зобовязання м-ра М. Топольницького.

Доволі великою рідкістю є у нас сьогодні поява книжки чи ширшої розвідки з ділянки правничої наукової або популярної літератури. Краще було перед війною, коли на львівському університеті викладали в українській мові австрійське цивільне право, цивільну процедуру, карне право і карну процедуру. Тоді були науково підготовані фахівці — професори дотично дисциплін, що силою своєї професії були покликані творити — і дійсно творили — нашу правничу літературу, та що не менше важне — і нашу правничу мову й терміньольогію. Покійні професори Олександер Огоновський, Петро Стебельський і Станислав Дністрянський своїми працями вложили багато у нашу правничу скарбницю та мають тривкі заслуги у розбудові української правничої терміньольогії, зокрема проф. Дністрянський виданням по українськи австрійського цивільного кодексу з долатковими законами.

В ділянці популяризації права появилися у нас перед війною більші публікації „Правотарі" Семигинівського й Лукича і пізніше д-ра Евина, не враховуючи численних дрібніших праць, головно з ділянки адміністраційного і політичного права, між якими перше місце займає обширна збірка д-ра Юл. Савчака „Збірник адміністраційних законів". Не без значіння для практики життя був „Німецько-український Словник" д-ра Костя Левицького і „Вістник державних законів" під редакцією д-ра Ол. Кулачковського. Не мав його галицький „Вістник краєвих законів і розпорядків", виданений ще до української мови дуже недбало.

Усі ті публікації стратили нині практичну вартість, бо дуже мало з цього має ще сьогодні обовязуючу силу, а в додатку мова й терміньольогія не відповідають сучасним вимогам. Всеж таки зробили вони свого часу корисну службу, поширюючи не тільки конечне в житті правниче знання, але ще й тим, що привчили наше галицьке громадянство, а навіть й правників, висловлювати свої думки у справах з правничої царини в українській мові.

Нині під цим оглядом куди гірше. У львівському університеті нема вже правничих викладів в українській мові й молоді правники не мають спромоги засвоїти собі нашу правничу терміньольогію. Цієї прогалини не вспілі виповнити й журнал „Життя і Право". Не частою є поява перекладів законів на українську мову хочби у формі окремих популярних видань. На згадку заслуговує видане в 1934. р. Ревіз. Союзом Українських Кооператив „Кооперативне Право" Михайла Корчинського щодо чистоти мови один з найкращих правничих підручників, які досі появилися в Галичині.

Уніфікація законів в Польщі йде безупинно вперед. Зуніфіковано карне право і карну процедуру, цивільну процедуру разом з екзекуційним правом, векслевий, чековий і торговельний закони та деякі дрібніші з ділянки судових законів. Тепер приходить черга і на цивільний кодекс, якого найважнішу і найбільшу частину — зобовязання — зуніфіковано президентським декретом з 27. жовтня 1933. р. (В. З. П. Р: ч: 82, поз. 598), що обовязує у цілій Польщі від 1. липня 1934. р. У приватно-правних зобовязаннях зробив цей закон — „Кодекс зобовязань" — справдішню революцію. У багатьох інституціях облігаційного права перевів новий польський кодекс зобовязань основні зміни, що й нині мало відомі загалові нашого населення, що жиє ще засвоєними практикою життя правними поняттями австрійського (Галичина) чи пак російського (північні землі) цивільного права. Ніхто не може вимовитися незнанням закону і незнання найважнішого — облігаційного — права може принести і справді приносить великі матеріяльні шкоди передовсім нашому селянству. Тому необхідна річ для кожного громадянина неправника зазнайомитися з найважнішими постановами обовязуючого облігаційного права, якого приписи діють на кожному кроці у щоденному житті.

Цій меті служить „Підручник нового закону про зобовязання" („Як купувати-продавати, міняти, наймати, арендувати, виголжувати, позичати гроші у чужій валюті, договорюватися про працю і діло (замовляти виконання роботи), посередничити, встановляти дожиття, загоджуватися і ручити за чужі зобовязання?") м-ра Миколи Топольницького, накладом Нової Бібліотеки, Львів, 1935, стор. 396 вісімки.

Молодий, надійний правник м-р М. Топольницький працює вже від кількох літ на сторінках преси як популяризатор законів та видав дві більші публікації „Спадщинне право" (популярний виклад спадщинного права разом зі взірцями завіщань) накладом Книги, Львів 1935, стор. 158, вісімки — і отсе „Підручник нового закону про зобовязання". Зі своєї ґенерації належить він справді про „rari nantes in gurgite vasto", бо, на жаль, дуже а дуже мало наших наймолодших правників поза вибубненням до іспитів, знаходить опісля час і охоту на дальші студії правничих наук.

Автор у своїй праці про зобовязання не пішов шляхом Семигинівського і Лукича та д-ра Евина, не подав за їх прикладом змісту чи тексту важніших параграфів, не подав теж і взірців. Не є це і наукове оброблення матеріялу, як є це у Австрійському цивільному праві проф. Дністрянського. Є це справді популярний виклад поодиноких правних інституцій з поданням дослівного тексту закону з додатками деяких інших законів і розпорядків, написаний так ясно і приступно, що зможуть його зрозуміти і селянські та ремісничі читачі. Для лекшого зрозуміння подає автор численні приклади. З тексту пропущено наречно деякі несуттєві артикули, що однак не зменшує вартости книжки, призначеної як дороговказ у першу чергу для читачів з широких народніх мас, а не для фахових правників. Та всеж булоб краще, якщоб автор подав повний текст закону для ужитку і правників. Зрештою і правники повинні користати з підручника М. Топольницького хоч би з огляду на мову і терміньольогію, яку не всі наші правники опановують належито.

Мова підручника, вокрема синтакса, на загал бездоганна і вирізняється корисно від подібних наших давніших публікацій. Зовсім непотрібно однак автор забавився у фільольоґа словотворця поза правничою терміньольоґією, вводячи нові, незживані народом й незнані літературі слова нпр. в протік (продовж), з протоком, після протіку; а таких слів більше. Наша правнича терміньольогія нашим правникам не зовсім ще знана. Вона ще й не вповні вироблена. Виробити її може тільки наукова установа (Наук. Т-во Шевченка) в порозумінні з фахівцями практиками. Зрештою істнує правничий словник, виданий Всеукр. Академією Наук в Києві, де зібрано 24.000 слів і висловів з ділянки права. Маю враження, що автор не черпав з цього обильного джерела і творив нові терміни, навіть на місце давно уведених в життя; дещо може і прийметься, але більшість стріне мабуть доля новотворів — термінів з „Правотаря" д-ра Евина.

Поза тим публікація м-ра Топольницького є цінним вкладом у нашу правничу популярну літературу і його підручник про зобовязання повинен знайтися передовсім у бібліотеці кожної читальні „Просвіти" і у кожній кооперативі, тимбільше, що і ціна дуже приступна (4 золотих). Поширення знання про нові приписи облігаційного права охоронить неодного перед можливими матеріяльними втратами.

Д-р Степан Баран.

КАТАСТРОФА КОРАБЛЯ У ВІДНІ.

У пятницю вполудне затонув у Відні на Дунаю наслідком дефекту в моторі корабель „Відень". Корабель наїхав на стовп мосту, розбився та до кількох хвилин пішов на дно. Із залоги, що складалася з 30 людей, втонуло 6 осіб. Підчас катастрофи дійшло теж до вибуху котла. Корабель був довгий на 74 м., широкий 15 м.

Полеміка чи лайка?

Три дні тому „Діло" помістило статтю під н. „Дві мірки". Признаюсь до авторства тієї статті та заявляю, що беру за неї повну відповідальність. Не розумію лише, як можна було так перекрутити мою статтю, як це зробили „Українські Вісти", накинувшись з цього приводу на „Діло" у питомий собі непристойно-лайливий спосіб (про „мідяних лобів" із „Діла" і т. п.).

Хід думок у моїй статті був простий. Перша теза — наша пошана до героїв з польської сторони та її вияв у висококультурній поведінці українського громадянства у днях смерти марш. Пілсудського. Найкращий пункт у цій поведінці — це лицарський жест б. Вожда УГА. Друга теза — пошана поляків супроти наших борців. Докази цього: 1) жест поляків супроти ген. Тарнавського, якому вони признали емеритуру саме на тій підставі, що признали в ньому українського генерала. Другий доказ — пошани поляками наших борців: це постанова про емеритуру для інвалідів, важна своєю засадою, дарма, що не дала фактичних наслідків. Тільки у світлі тієї тези про потребу взаємної пошани героїв зрозумілий увесь дальший зміст моєї статті включно з її наголовком „Дві мірки".

Але „прокуратор" з „Українських Вістей" виловив кілька речень з моєї статті, безцеремонно розриваючи їх звязок не тільки з цілістю статті, але навіть з тими думками, з якими вони безпосередньо звязані. І в цей спосіб з білого хоче зробити чорне. Хоче підсунути мені думки, яких я ані не мав ані не висловлював. Я начеб мав твердити, що польській стороні чомусь залежало на „купленій" кондоленції вожда УГА і тому за неї віддячилась і що генерал Тарнавський (так я нібито писав) вислав кондоленції на те лише, щоб отримати емеритуру. Тимчасом у своїй статті я підкреслив, що поведінка ґен. Тарнавського в днях польської національної жалоби не була відокремлена від поведінки всього українського громадянства. Отже не можна інкримінувати на підставі моєї статті ґен. Тарнавському якихнебудь користолюбних цілей, як не можна цього робити і супроти всього українського громадянства. Не може теж бути мови про „купно" телеґрами ґен. Тарнавського, бо загальновідомо, що ця телеґрама всіх поляків заскочила. І чи не назвав я виразно той жест лицарським? А чейже поняття лицарської поведінки полягає саме у тому, що вона не рахується з практичною реакцією.

Стаття „Українських Вістей" мене особисто не образила. Почуття образи можливе тоді, коли закид противника є правдоподібний та коли є хоч іскра вини по стороні атакованої особи. Натомість віссатіний закид, получений з лайкою, служить тільки, як причинок характеристики людини, що лається. Пригадую собі тут один уступ з викладів відомого проф. фільософії у петербурському університеті: „Навіть Христа, Богочоловіка, що не знав гріха, можна представити злочинцем у відмінному світлі, коли припустити, що в основі Його діл і науки лежав обман".

Сергій Хруцький.

НОВИНКИ.

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 47-115

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорунщина 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве біля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 22-100

— **В одинокій українській Колектурі** в Польщі купуйте льоси Державної Клясової Льотерії. Весь дохід на сироти Української Захоронки. Замовляти чековим блянкетом П.К.О. ч. 501.579 Towarzystwo „Ukrajinśka Zachoronka", Drohobycz (з зазначенням, що це на льоси).

— **Замкнені реколекції для мужчин,** влаштовані Генеральним Інститутом Католицької Акції, відбудуться в часі від 3. до 7. липня ц. р. у Львові. „Замкненими" називаються тому, що учасники залишають свої мешкання і кілька днів пробувають у самоті й тишині реколекційного дому, віддаючися справам духа. Кошти удержування й обслуги за ввесь час доходять до 10—12 зол., залежно від приміщення в двійку чи одинцем. Таксу складається в реколекційному домі при вул. Коперника особисто згори. Зголошення приймає й інформації дає до 20. червня ц. р. Генеральний Інститут Католицької Акції, Львів, вул. Зіморовича ч. 3, І. пов., тел. 257-87.

— **Іспит зрілости в українській гімназії „Рідної Школи" в Чорткові** відбувся в днях 4., 5. і 6. червня ц. р. під проводом делегата Кураторії Л.Ш.О., п. Владислава Піскозуба, директора польської держ. гімназії в Снятині. На 12 кандидатів, що зголосилися до іспиту зрілости, перепало трьох при письменному й один при устному іспиті. Зрілими признані: Бріншгайн Малка, Дутка Микола, Личак Микола, Манастирський Василь Володимир (дв. ім.), Проскурницький Степан, Стенько Володимир, Стиранка Леся і Стиранка Михайло.

— **Авторський вечір** уладжує читальня ім. Лесі Українки при приватній жіночій гімназії і захоронкарському семинарі СС. Василіянок у Львові (вул. Потоцького ч. 95) **дня 14. ц. м.** у власній салі. Початок год. 18. Вступ за добровільними датками. Дохід призначений на Вакаційні Оселі.

— **Відгомін подій у Скольому.** В часі ревізії, переведеної поліцією в мешканні Мехля Фаерберга у Скольому, знайдено більшу скількість комуністичних летючок, укритих у спеціяльному сховку. Мехель Фаерберґ перебуває тепер у вязниці у Стрию під закидом участи в нападі на дім української захоронки у Скольому.

— **Новий людовий дім** посвячено 7. ц. м. у Пшеничниках пов. Станиславів при участи представників місцевих польських організацій. Дім побудовано заходом Т.Ш.Л.

— **Палять при матурі.** Як повідомляє ПАТ, в державній гімназії в Теребовлі скінчилася матура з фатальним вислідом. На 35 абітурієнтів зложило іспит зрілости ледви 16. Подібні вістки приходять з інших гімназій. Невже завинила шкільна система навчання, чи може це наказ згори протиділати гіперпродукції молодої інтелігенції.

— **Проти недбальства у староствах.** Премієр Славой-Складковський видав обіжник до воєводів і старостів, звертаючи увагу на недокладне зберігання приписів про приймання сторін і недбале ведення книжок принять. Привязуючи особливішу увагу до скорого й успішного полагоджування справ громадян, які зголошуються у староствах, обіжник наказує придержуватись строго приписів у цій справі, а винуватих потягнути до відповідальности.

— **Хто платить кошти лічення рільних робітників?** Заведення суспільних обезпечень поясняє, що рільний працедавець має право дістати зворот коштів лікування і підмог, які виплачується занятим у нього рільним робітникам з причини випадку при праці тільки тоді, коли нездібність до праці була довша ніж 4 тижні. Коли рільному робітникові признано випадкову ренту, суспільні обезпечення можуть відтягнути з тієї ренти суму, яку обовязані звернути рільному працедавцеві.

— **Для вигоди літників на Гуцульщині.** Львівська рільнича палата зорганізувала в Рафайловій пов. Надвірна 2-тижневий курс варення для тамошніх господинь. На курс зголосилося 15 молодих гуцулок, що хотять навчитися куховарства, подавання страв, обслугування літників і т. п. Крім того відбувається курс трикотарський, що має навчити робити гуцульські подушки, призначені на літній сезон.

— **Судовий відгомін квітневих подій.** В карному суді у Львові засуджено: Василя Боднара на 18 місяців вязниці за биття шиб і ліхтарень, Антона Макогона й Івана Поцілуйка по 8 місяців за грабунки при вул. Городецькій та кравчиню Розалію Рікер на 5 літ вязниці за те, що приказувала бити шиби, нищити ліхтарні та перевертати трамваї.

— **Львівська хроніка.** На розі вулиць Кохановського і В. Поля почтовий самохід наїхав на авто, яким їхав оперовий співак Вілінський, і тяжко його потовк. — З Берези Картуської вийшли відомі злодії Ян Айхельберґер, Казимир Брицький, Р. Ластавецький, Бобеля і С. Райн, арештовані за участь у крадежах 16. квітня ц. р. — У звязку з убивством на площі Сольських, де згинув Степан Костів з рук Романа Слуки, арештовано помічника вбивника, Івана Остапчука.

— **Краєва хроніка.** При вирубі лісів біля Микуличина пов. Надвірна дерево вбило робітника Юрка Іванкова. — Лісова залізничка в Порогах пов. Надвірна переїхала 2-літну дитину, залишену без догляду. — В Остриці пов. Товмач хтось стріляв крізь вікно до хати Ів. Печака і ранив його тяжко в груди.

— **Комуністичний процес.** Перед судом присяжних у Золочеві відбулася розправа проти Павла Нахвостача і тов. за комуністичну діяльність. Засуджено: Павла Нахвостача, Василя Зимара, Михайла Редьку, Івана Гогоша, Мих. Кіся і Мирона Штурмака на кару вязниці по 9 літ, зменшену наслідком амнестії до 6 літ, та втрату громадянських прав на 10 літ; Мих. Павлова і Мик. Костришина на кару 6 літ вязниці, зменшену наслідком амнестії до 4 літ та втрату громадянських прав на 10 літ. Двох обвинувачених, Матвія Сурмая і Павла Лащуху увільнено.

— **Як один рабін шукав посади у Варшаві.** Рабін з-під Коломиї Хаїм Гальберталь приїхав до Варшави шукати заняття. У трамваї познайомився з двома людьми, які заявили готовість виробити йому становище головного рабіна Варшави за 500 зол. Вони завели Гальберталя під будинок жидівської громади і взяли від нього гроші, мовлячи, що йдуть до громади полагодити справу, а за чверть години він буде вже рабіном. Ошуканці вийшли другими дверми, а Гальберталь чекав на них на вулиці до вечора, аж переконався, що став жертвою ошуканства. Справою занялася поліція.

— **Старинний ратуш у старому Люблині.** Цей ратуш як одноповерховий будинок побудовано 1309 р. на місці давнішого ще ратуша з дерева, який згорів мабуть в цім (1309) році, коли король Локетик здобув від українців Люблин і заняв Люблинщину, що давніше все належала до української держави. Мурований вже ратуш мав високу аттику і прикрашувала його невелика вежа (зовні пригадував він старий ратуш в Торуні). На поверсі був міський уряд, в партері були мешкання служби, а в пивницях т. зв. „кордигарда" (це слово у Львові перемінювали на „фурдиґарня"), відбувалися карні суди. В долішній пивниці, зв. казнею, заосмотреній у всякі прилади до тортур, вимушували торурами зізнання. До нинішнього дня збереглися під цим ратушом круті підземні хідники, що мають получення з підземеллями недалекого поомініканського костела (б. церкви в XIII. в.) і з іншими льохами, які перебігають попід цілим старим Люблином (від краківської до городської брами). Збереглися також у старому ратуші в досить доброму стані великі вязничні салі („целі"), в яких засуджені відбували кару у вічній темноті. Від 1578 р. в цім ратуші містився коронний трибунал для українських територій. В цім трибуналі в 1584 р. помер нагло польський поет Ян Кохановський в часі, як виголошував промову перед королем Стефаном Баторим у справі вбитого турками польського посла (в 1931 р. поставили перед цим ратушом памятник Кохановському). За Станислава Августа цей ратуш ґрунтовно відреставрували і тоді він одержав йонські пілястри та трикутний тимпанон з плоскорізьбою, що зображує владу і справедливість (апель до б. коронного трибуналу). В часі цієї реставрації вже був збудований другий новий ратуш в новім Люблині за краківською брамою. Тепер у старому ратуші є

деякі бюра міської управи, а магістрат є в новому ратуші. **М. М.**

— **Помер найстарший чоловік у Польщі.** У Млаві помер торговець молоком Бялік, що прожив 110 літ. До останнього часу був здоровий і працював нормально. Маючи 90 літ, він оженився вчетверте і пережив усі свої діти.

— **З Польщі.** В першій половині цього року арештовано у Варшаві 3.264 жебраків і волоцюгів — У Варшаві помер визначний польський пиисьменник Болеслав Кон. — У Старогарді на Помор'ї виконано смертний присуд на Яні Маньковськім, що відсидівши 15 літ за грабункове вбивство, убив поліцая, який переслідував його за намагання грабунок. — На лісній дорозі біля Освенціма перевернувся самохід, при чому посесор млина Ян Масталерж, що кермував автом, згинув на місці, а дві пасажирки, Станислава Сюк і Розалія Янковська тяжко потовклися.

— **Чи Шілера отруїли?** У Ваймарі відбувся недавно зїзд т-ва ім. Гетого. Одною з головних точок нарад була справа антигетівської пропаганди та звязаної з нею поголоски, що поета Шілера отруїли масони, до яких зачисляють теж поета Гете. Цю поголоску піддержує м. ін. відомий ген. Людендорф з жінкою в друкованій публікації, що викликала в цілій Німеччині велику сензацію. На думку Людендорфів Гете брав участь у скритовбивстві, якого доконано на Шілері. Він теж доказує, що жертвою масонів впали свого часу Лютер, Бах, Моцарт і інші. Товариство ім. Гетого взяло память Гетого в оборону, протестуючи проти подібних напастей. Висловилися при цьому за поширення книжки проф Гекера, що подає оригінальні документи про хоробу і смерть Шілера.

— **Жертви букарештенської катастрофи.** Наслідком завалення трибуни підчас військової паради в Букарешті вмерло досі поверх 100 осіб. Кількасот осіб є ранених, із них багато тяжко. До судової відповідальности за лиху будову потягнено 10 осіб. Катастрофа потягне ще тяжкі матеріяльні консеквенції для громади міста Букарешту. Пошкодовані і родини небіжчиків зголосили фінансові претенсії на 100 міліонів леїв.

— **Ограбили касієра.** В Есені на одній з найбільш оживлених вулиць два бандити ограбили в білий день касієра, що ніс гроші і цінні папери. Вони надїхали мотоциклем, застрілили його і забрали 3 тисячі марок готівкою та папери. Опісля швидко відїхали без перешкоди.

— **Катастрофальний випадок** стався підчас військової паради у Фіюме. Один трактор артилерії хотів вимннути на вулиці дитину і впав на інший трактор. Сила удару була така велика, що другий трактор перевернувся на публику. Наслідки були фатальні, бо 6 осіб погибло, і 20 тяжко ранило.

— **Як плянували атентат на Сталіна.** Колишній комуніст Рудольф Лясл, вернувшись із Совітів, описує свої поміщення в нюйорських ґазетах і подає теж вістку про підготову замаху на Сталіна. Це розповів йому один комуніст, що має ордер червоного прапора і дістає 200 рублів пенсії до смерти. Він властиво зловив змовника на життя Сталіна. Одного разу дістав Сталін новий великий автомобіль. Коли його шофер віз автомобіль до Кремлю, на ньому скрився якось один чоловік. Члени ГПУ перешукали докладно авто, найшли бомбу, яка булаб розірвала на атоми московського диктатора. Шофер не міг пояснити, відки взялась бомба, але хтось бачив, як якийсь чоловік вискакував з авта. Вечором того дня сторожа перепустила при виході з Кремля якогось чоловіка з перепусткою, але той, що тепер дістає платню 200 рублів, не повірив, що підпис на перепустці оригінальний і так приловив підозрілого чоловіка. Він почав стріляти, ранив сторожа та кількох інших. Коли його зловили, виснилася справа. Розстріляли шофера, підозрілого втруза та ще якогось третього. А сторожа, що не повірив у правдивість підпису, нагородили досмертною пенсією.

— **Стара Росія не істнує.** Російські ветерани в Ню Йорку хотіли виступати на військовій параді з московським царським триколіровим прапором. Американські ветерани заборонили їм це, кажучи, що стара царська Росія не істнує, отже й не можна парадувати з її прапором. На протести вони відповіли, що вони господарі, а москалі гості не можуть їм диктувати, як їх приймати. Москалі питались, чому українці можуть мати свій прапор, або німці свій, а москалі ні. На це відповіли їм теж, що це не їх діло.

— **Ріжні вістки.** Підчас розсипування літаками трутини, що має нищити хробацтво на полях, упав у Східних Прусах один літак, при чому пільот погиб на місці. — Світовий шаховий мистець, що виграв недавно турнір у Москві, Капабляпка, граючи в Ленінграді одночасно на 30 шахівницях, виграв 12 партій, 9 ремісував і 9 програв.

Відозви й комунікати

ШАНУЙМО ПАМЯТЬ БОРЦІВ ЗА ВОЛЮ НАРОДУ.

Комітет для однвгнення памятника на могилах бувших вояків української армії в Йозефові, Чехословаччина, прислав нам таку відозву до поміщення:

Нема піді Української Землі, що не булаб сполокана кровю її вірних синів і нема, здається, на світі країни, де не булоб могили українського стрільця-скитальця. І на тихім цвинтарі чехословацького містечка Йозефів, де колись був український військовий табор, цих могил аж двацять. І в них сплять вічним сном Ті, що добували волю українському народові, старшини підстаршини і стрільці Української Армії. Двацять могил найкращих синів народу на далекій чужині!

Чим можемо, чим смісмо їх забути? Чи дозволяє нам це наша народня і стрілецька честь? Чи смісмо забути, що нація — це нерозлучна спільнота тих, що живуть, з тими, що жили і що без спомнинів минулого, без морального звязку з цим минулим, нема життя для народу? Чиж тих двацять бувших вояків Української Армії не залишили нам по собі великої кількости мрій, проривів, змагань і споґадів слави та приречень пімсти, як і ті, що лягли буйними головами на Рідній Землі? Чи вони не вказали нам на велику силу всенародньої енергії і безмежної любови до рідного народу і чи їм не належиться теж всенародня дяка і всенародня пошана? Чи їх імена не повинні бути теж записані між імена тих, що ціною свого життя створили найкращу легенду народу?

І хтож інший, як не їхні колишні товариші мають у першу чергу подбати про те, щоб їх память як слід вшанувати і їх могили повік зберегти? І ми, горстка бувших йозефівських таборитів, взялися цей обовязок народньої і стрілецької чести сповнити. Ми склали комітет, якого завданням є поставити памятник на могилах отсих наших борців.

Але нас тут у Йозефові так мало, що ми не всилі цього зробити своїми власними коштами. Тому то ми звертаємось за допомогою. В першу чергу звертаємось до всіх бувших таборитів. Але Вас ми не просимо і не переконуємо, ми Вам лише пригадуємо Ваш обовязок і ми певні, що не буде між Вами ніодного, хто не прислав би своєї жертви на цей памятник. Цеж памятник для тих, які разом з Вами колись воювали, це поклін для Тих, які з Вами колись у сірих бараках на чужині переживали дні горя й радости і разом з Вами мріяли про поворот на вільну батьківську землю. Згадайте кожний на хвилину, прожиті в таборі, і кожний пришліть хочби й найменший гріш. А нас було колись у йозефівськім таборі к. 10.000! Далі звертаємось і до решти нашого громадянства та просимо допомогти нам, щоб цей памятник на могилах наших борців був і трівкий і гідно репрезентував нашу національну честь перед чужинцями. Ми знаємо, що беремо на себе тяжкий обовязок, але робимо це з вірою, що наш заклик найде у кожного українця, головнож у кожного бувшого таборита, належний відгук.

Гроші прохаємо посилати на адресу:

Komitet pro postaveni pomniku ukrajinskym bojovnikum v Josefove n/M. Czechoslovakia.

ЗА КОМІТЕТ:

Стр. Матвій Лобас, голова. *Ст. дес. Петро Дяченко,* секретар.
Стр. Федір Дулеба, скарбник.

Всю краєву українську пресу просимо передрукувати цей заклик. — *Комітет.*

З театру.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: *„НА ЛИЧАКОВІ“*, комедія з дії *В. Будзинського.*

Був такий водевіль, що довгі роки мав успіх на більших і менших львівських сценах, завдяки своєрідному гуморові та побутові тої дільниці нашого міста, що мала славу „андрусів“. Андруси перенеслись на Жовківське, але личаківські типи та гумор ще залишились і то здебільша по давних, забутих водевілях. Директор львівської радіової „Веселої Хвилі“ спробував оживити давні личаківські типи і склав легку комедію, із зручною звязкою, живим діяльогом і добрими дотепами.

Поруч кількох типів дуже добрих андрусів, бачили ми клясичну львівську перекупку від круп, що як скаже делікатне слово, то гість може впасти від нього; старого власника пекарні, каменичника, що сяє молодістю, бо жінка-небіжка через свою довголітню недугу законсервувала його, далі ту напів ідеальну просту дівчину, що не йде за грошима, тільки за серцем, хоч би мала віддати гольтіпаці останній заощаджений гріш і дорогоцінну хустину. Ті, що памятають „давній Львів“, могли згадувати „добрі часи“ при звуках популярних пісеньок і на вид широкої забави у клясичного Грунда.

Грали цей водевіль із темпераментом і замітним вдоволенням. Усі типи вийшли барвисто Театр був повний і то небуденною публікою, такою, що приходить до театру раз на рік. Видовище матиме повний успіх. *м. р.*

Дивогляди.

ЯКИЙ РЕСТОРАН МАЄ УСПІХ.

Один власник ресторану в Каліфорнії казав зробити величезну статую слона і в цій статуї помістив свій ресторан. Ресторан улаштований зовсім на модерний зразок, з усіма вигодами. На хребті слона зроблена тераса, звідки простягається гарний вид. Щоб вийти наверх, треба перейти 120 сходів, зате їдальня на цій терасі чудова. Американці сунуть туди хмарою і ресторанник думає вже про те, щоб поширити свого слона, або додати поруч верблюда та жирафу.

ДЕ СЛАВНИЙ ТЕНОР СПІВАЄ?

Еспанська преса звернула увагу на одного з мадридських вуличних співаків. Є це дідусь, що ходить з гітарою і співає популярні пісеньки. На початку цього віку належав він до найбільших еспанських тенорів. Ель Мочуельо обїздив увесь світ і заробляв величезні гроші. Він належав до перших співаків, якого голос записали на грамофоні. У архівах французького товариства „Пате“ збереглись ще досі плити з його піснями. Він протратив увесь свій маєток рискованими спекуляціями. Приятелі допомагали йому якийсь час. Тепер тішиться він, що може надалі заробляти своїм голосом, хоч би на вулиці.

Дописи.

КАМІНКА СТРУМИЛОВА.

Панахида за полеглих борців. З нагоди 10-ліття смерти Гол. Отамана С. Петлюри відбулася 24. м. м. в год. 12. вполудне в міській церкві панахида за полеглих борців, яку відправив сідоглавий діяч о. шамб. Михайло Цегельський при співучасти місцевого духовенства. Співав добре церковний муж. хор під управою п. Евстахія Лехнюка. При дуже гарно прибраній могилі стояли почетні сторожі з прапорами „Сокола“, К.А.У.М. дівчат і КАУМ хлопців. Кругом могили уставились голови і старшини всіх місцевих українських установ зі світлом у руці. Просторy церкву заповнило громади-

рав всіх станів без різниці віку. При цій нагоді перенесено збірку на тривале впорядкування стрілецьких могил у Камінці, на передмісті Забужі, які в числі 18 находяться на військовому цвинтарі.

Жалібні сходини. Вечором в год. 6. у великій салі Народнього Дому, заповненій ущерть місцевим громадянством, відбулися жалібні сходини. Сходини започаткував міш. хор відспіванням „Видиш брате мій" Ярославенка. Слово про життя і значіння С. Петлюри виголосив місцевий лікар, б. член УГА д-р Банах. Опісля міш. хор відспівав „Гей у лузі", а муж. хор „Чорна рілля зорана". Декламацію О. Бабія „Вам" виголосив бадьоро та зі зрозумінням п. Евген Дмитрук. На закінчення промовив ще старенький віком, але молодий духом о. декан М. Цегельський і заохочував усіх продовжати і розвивати ідеали бл. п. С. Петлюри а саме любов України і працю над здійсненням державницьких ідеалів С. Петлюри. Сходини закінчено відспіванням нац. гимну.

„День русской культуры". Дня 24. м. м. в салі польського „Сокола" горстка місцевих москвофілів улаштувала „день русской культури", який виявив повний упадок впливів та значіння колись такої сильної на цім терені москвофільської партії. Не зважаючи на велику агітацію та численні афіші кілька тижнів наперед розліплені, на свято прибула лише горстка селян з Дернова, Гадзь, Ріпнова і Батятич та кількох москвофільських інтелігентів і міщан з Камінки. Промовляли судда Перфецький, який до пантеону русской культури зачислив: Шевченка, Шашкевича, Франка та інших українських письменників; також попписався своєю промовою делегат зі Львова Цебринський. На „богатую программу" складались українські пісні з Шевченківським „Заповітом". По хорових продукціях відбулися танці, на яких підпиті юнаці взялися до ножів та бійки. Ось так і закінчився цей справжній „день русской культури". Зрештою нема чому дивуватись: національна стихія поступенно заливає ввесь повіт, отже й цих кілька сіл, які ще донедавна були остоями москвофільства.

Український фестин у Батятичах. Найкращим доказом занепаду москвофільських впливів у Камінеччині був незвичайно успішний фестин у колишній москвофільській твердині Батятичах, що його уладила читальня „Просвіти". Дохід з фестину призначено на докінчення величавого Народнього Дому, в якому знайдуть приміщення всі місцеві українські товариства та організації. Прегарні були продукції майже сотні луговиків (чок) у гарних народніх строях. Слід замітити, що Батятичі мають зорганізований один з найкращих хорів у Камінеччині. Білетів продано поверх тисячки. Чистий дохід у сумі 180 зол. призначено на докінчення Нар. Дому. Розбудження українського життя в Батятичах датується від приходу енергійного пароха о. Артимишина та його подруги.

Спорт.

СТРИЙ. У. С. К. „СКАЛА" (СТРИЙ) — „СТШЕЛЕЦ" (БРОШНІВ) 3:1 (3:0).

Перші змагання за мистецтво кляси Б. стрийської підокруги СОЗПН вирішила Скала певно у свою користь. Противником Скали була дружина тверда, що вже ц. р. осягнула гарні висліди на терені стрийської підокруги. Гру починає Стшелец, одначе Скала зараз же переймає ініціятиву і до кінця першої половини перестилжує на карнім полі противника. В тій фазі гри добуває Скала 3 ворі. У другій половині Стшелец отрясається з переваги Скали і гра стає більш вирівнана, а навіть дається запримітити легка перевага Стшельца. Під кінець змагань гості добувають почесний пункт з карного копу. Відмолоджена дружина Скали виказала немало вмілостей, велику дозу жвавости та завзяття, а грою фер зєднала собі численну публику. Ворота для Скали добули Хомишинець 2 і Заплатинський 1. Для гостей чільник шкиьду. Га.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

АЛЬМАНАХ С. Т. „УКРАЇНА". Львів 1936. Стор. 182 + оголошення.

З приводу 25-ліття істнування С. Т. „Україна" появилася вчора на книгарськім ринку пропамятна книга Т-ва під поданим вгорі наголовком. Альманах складається з трьох частин: 1) статтей-споминів, 2) звітів, 3) статистичних даних. Між авторами статтей находимо проф. І. Боберського, проф. д-ра Ст. Рудницького (колишня його промова на вечорі „України"), голову Т-ва дир. Е. Нагірного, б. гол. дир. М. Лазорка, дир. Е. Чучмана, Б. Фаплицького (Париж), проф. Тараса Франка, м-ра Мих. Бутеля, м-ра Романа Диця, О. Верхоли, Г. Терлецького, Мирона Дутковича й ін. В Альманаху, що вийшов на дуже гарному папері, поміщено понад сто знимок.

Оцінку книжки подамо в найближчих днях.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЦЕНТРОСОЮЗУ. Союзу Кооперативних Союзів, кооператива з відповідальністю уділами у Львові з діяльности за 1935 рік. Львів 1936. Накладом Центросоюзу. Стор. 28, ф. 4°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

СТАНИСЛАВІВ:
14. VI. Гори говорять.

Великий Театр:

Неділя, 14. VI. год. 3. поп. Аб. 16. Шаю найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Понеділок, 15. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Вівторок, 16. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Середа, 17. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапінської.

Четвер, 18. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапінської.

Пятниця, 19. VI. год. 8. веч. Аб. 20. „На Личакові".

Театр Ріжнородностей:

Неділя, 14. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапінської.

Понеділок, 15. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапінської.

Вівторок, 16. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапінської.

Кіна.

АПОЛЬО: „Вальс для тебе" комедія.
АТЛЯНТИК: „Великий чарівник".
ВАНДА: І. „Секвоя", ІІ. „Віденські ночі".
ҐРАЖИНА: „Анна Кареніна" з Ґретою Ґарбо.
КАСІНО: „Я хотів би, та боюся" (Сеге Сахаль).
КОПЕРНИК: „Ввесь Париж співає".
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Світ сміється", „Нічна стежка" з Флипом і Флапом.
МУЗА: „Бавнті".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Безсмертні мельодії" Ів. Штравса.
ПАН: „Китайські моря".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЬОВЕ: „Бабуня". ревія „Гуляш з капустою".
ТОН: „Срібні остроги" (Бук Джонс).
УТІХА: „Гіркий чай ген. Єна".
ХИМЕРА: „Химери гарної жінки".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

Давос (Швайцарія).

Закордонне радіо.

Неділя, 14. червня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Орх. концерт, 12.50 Розр. концерт, 14.30 Австрія у співі й танку, 16.20 Шведські пісні, 18.30 Бетовенівський концерт, **Кошиці** (259,1) 18.05 Нар. пісні, **Прага** (470,2) 9.10 Дитячі пісні ріжних народів, 17.40 „Хусточка королеви" оп. Штравса, 20.05 Чеські пісні, кантата Сметани, 21.00 Концерт **Париж** (1648) 14.45 Симф. музика, 19.00 Гільоль де Парі, сценка, 19.30 Словно-муз. авд., 20.00 „Флерет" оп. Офенбаха, 20.45 „Зиґфрид" драма Ж. Жіроду, **Білгород** (437,3) 11.00 Концерт студентів муз. школи, 16.00, 23.00 Нар. пісні, 20.00 „Терезина" оп. Штравса, **Берлін** (356,7) 10.00 Музика, 16.00 Концерт, 19.00 Камер. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.30 Фантазії на органах Віршіцера, 15.15 Пісні, 18.00 Мельодія та ритм, **Мінхен** (405,4) 10.30 Розр. музика, солісти, 14.45 Концерт мандолиністів, 20.00 Пробоєвики, **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт професорів муз. академії, 16.50 Концерт оп. орх., **Міляно** (368,6) 12.20 Форт. рецітадь, 20.35 Камер. концерт, 22.10 Орх. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Розр. програма, 20.45 Вечір Доніцетія.

Понеділок, 15. червня 1936.

Відень (506,8) 17.30 Концерт солістів: форт., сопран, 19.30 Трансм. з катедри св. Степана „Місса Солемніс" Ліста, 20.35 Розр. концерт, 21.45 Аргентинські мельодії, 22.10 Давні нар. мельодії, **Братислава** (298,8) 19.10 Словацькі нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 17.40 Спів, 18.30 Югосл. пісні, **Прага** (470,2) 18.15 Муз. авд., 20.15 Реліг. музика, 21.15 Камер. твори Бетовена, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 17.30 Концерт симф. орх., 20.00 Спів. рецітадь Марії Сімон, 20.45 Камер. музика, **Білгород** (437,3) 13.15 18.05 Пісні й мельодії, 18.20 Сп. рецітадь, **Берлін** (356,7) 19.15 Скрипка, 20.10 „Коти на дахах" вес. муз. авд., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Молодь співає, 20.10 Камер. концерт, 21.00 „Самурай" староящ. авд., **Мінхен** (405,4) 16.30 Солісти, 17.30 Вок. концерт, **Будапешт** (549,5) 12.05 Концерт військ. орх., 13.30 Циг. музика, 19.00 Спів, 21.25 Форт. рецітадь, **Міляно** (368,6) 13.20 Розр. концерт, 20.35 „Ля Сеньоріна Джез" оп. Папанті, 22.00 Італ. оперетові мельодії, **Рим** (420,8) 17.15 Танк. музика, 20.35 Скрипка.

Вівторок, 16. червня 1936.

Відень (506,8) 14.00 Співає Грета Форе, 15.20 Концерт для дітей, 17.30 Австрійська музика пісні, 22.10 Квартет Д-моль Реґера, **Прага** (470,2) 16.50 Шведські нар. пісні, 18.15 Марш Г-дур Вебера, **Париж** (1648) 15.00 Спів, 16.30 Східна музика, 17.30 Концерт, 20.45 Давні й нові пісоньки, **Білгород** (437,3) 12.00 Нар. мельодії, 18.30 Сольо на клярнеті, 20.50 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 8.30, 16.30 Музика, 12.00, 20.10 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 17.20 Мадярські пісні, 20.10 Давні й нові ... мельодії, **Ляйпціг** (382,2) 12.00 Концерт, 20.15 Мельодії з австр. Альп, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 13.15 Популярна музика, 18.00 Популярний концерт, 23.10 „Ромео та Джулієта" траг. Шекспіра (чотири акти), **Будапешт** (549,5) 12.05 Вок. концерт, 17.00 Форт. рецітадь, 18.00 Циг. музика, 19.30 „Дон Карльос" оп. Вердія, **Міляно** (368,6) 11.30 Популярна музика, 20.45 Вечір опер Доніцетія, **Рим** (420,8) 17.15 Розр. концерт, 22.10 Орх. концерт.

Львівське радіо.

Неділя, 14. червня 1936.

8.00 Раннішня авдиція, 8.55 Програма 10.30 Хвилина Ф. Мендельсона з гр. пл., 11.45 Клопоти архітекта, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Муз. поранок, орх., солісти; у перерві ок. год. 13.10 „Ця третя" нов. Г. Сенкевича, 14.30 Ведемо бухгальтерію в господарстві, 14.40 Трансмісія зі зізду 25-ліття Союзу Кооп. „Сполем", 15.10 Легка музика з гр. пл., 15.30 Реклям. концерт, 15.40 Котра з них співає найгарніше, 16.30 Спортовий репортаж, 17.00 Тисяча танків музики, 17.45 Театр Уяви: „Останній поворот", 18.20 „Свояк із Гомолюлю" оп. Кінеке, 19.55 Літер. новини, 20.40 Політичний огляд, 20.20 Концерт хорів, 20.50 Вечірній деннник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Форт. рецітадь, 22.00 Сліпцівкові мистецтва, 22.20 22.21 Спортові вістки, 22.30 Легка й танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

Понеділок, 15. червня 1936.

6.30, 7.40 Раннішня авдиція, 7.30 Програма, Трохи інформацій, 8.00 Для школярів, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт сальон. орх., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Десять хвилин у читальні, 13.05 Полудневий денник, 14.30 При чорній каві, гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 У що будемо бавитися, авд. для мол. дітей, 16.00 Популярний концерт; у перерві в год. 16.45 Літні вольонії, 17.30 Скрипка в супр. форт., 17.50 Літо в житті ловця, 18.00 Авд.: Молодий консерваторист слухає свого репертуару (форт.), 18.20 Літер. нарис: Життя Івашка, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклям. концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.30 Муз. авд.: Гостина в Кальманна, 20.30 Фейл.: Наша титуломанія, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт сальон. квартету, 21.30 Сп. рецітадь Еви Бандровської-Турської в супр. форт., 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Р. Шуман: Форт. тріо ф-дур оп. 80, 22.45 Танкова музика з гр. пл.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

Вівторок, 16. червня 1936.

6.30, 7.40 Раннішня авдиція, 7.30 Програма, Трохи інформацій, 8.00 Для школярів, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Берліоз: Бенвенуто Челіні, увертюра, 12.15 Для мол. дітей: Пояснення до авдиції, 12.30 Бетовен: Соната ф-моль „Апасіоната" з гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Хвилина Ф. Крайзлера, гр. пл., 13.05 Полудневий денник, 14.30 Веселий муз. куток із гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Скринька ПКО, 16.00 Концерт сальон. орх., 16.45 Відчит: Польська музика, 17.00 Концерт орх., 17.50 „Зазулине яйце" гутірка, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Як проведемо пополудне, гутірка для дітей, 18.15 Пісоньки в вик. Лук. Щепанської з гр. пл., 18.25 Із справ польської бальнеольогії, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Давні пісоньки в вик. Ів. Романівни й Андр. Богуцького, 19.30 Форт. рецітадь, 20.00 Концерт у вик. орх. воєнної маринарки, 20.30 Ст. Віткевич — відкривець Підгалля, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт орх., скрипка, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 У ритмі раз-два-три (гр. Турецький спів, форт.); у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

Радіокутик.

„ВІЗИТА У КАЛЬМАНА".

Оперетки Кальмана мають великий успіх завдяки своїй мельодійности. Оперетки як: „Княгиня Чардашка" або „Графиня Маріца" знані майже кожному і становлять поважну позицію в репертуарі кожного оперетового театру. Мотиви з цих оперет, як теж з оперетки „Примас циганів" почують радіослухачі в авдиції п. н. „Візита у Кальмана" 15. червня в год. 19.30.

ПРО ВІДЖИВУ В ЧАСІ ЛІТА.

При раціональній системі відживи ми мусимо наші страви достосовувати до пори року. З одного боку мусимо брати на увагу ріжницю в вимогах нашого організму щодо ріжних складників і роду продуктів, що знаходяться на ринку в даній порі року. Віджива літом повинна засадничо відріжнятися від зимової. Тимто господині повинні в інший спосіб складати спис потрав, використовуючи в найбільшій мірі сезонові продукти. Практичні вказівки про раціональну відживу в літі подамо 15. червня в год. 17.50.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 89.05— 89.65. Доляри американські 5.32 — 5.29. Доляри канадійські 5.30 — 5.26. Фльорени голянд. 360.00 — 360.32 — 358.60. Франки фр. 35.08 — 34.92. Франки шв. 172.24 — 171.40. Фунти англ. 26.82 — 26.66. Гульдени гданські 100.20 — 99.80. Корони чеські 19.70—19.50. Корони данські 119.69, 118.85. Корони норв. 134.73—133.75. Корони шв. 138.33—137.35. Ліри італ. 35—33. Марки фінл. 11.82—11.60. Марки нім. 135 — 130. Пезети еспан. 63.00—61.50. Шил. австр. 99 — 98. Марки нім. срібні 143—136.

Акції.

Банк Польський 104, Цукор 29.50, Вугоаь 15.50—15.75, Лільпоп 13.25—13.75—13.50, Моджеів 6.25, Островець 32.25, Стараховичі 35.30, 35.50.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 68.75 серії 85.60, 2. ем. 69.50, серії 85.00, 5 конверс. 52.75, 6 дол. 76.25, 7 прц. стаб. 57—57.25.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 13-го червня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування . . . . . . 1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно в бочк. опакуванням 2.00 „
1 кг. масла експорт. включно в експортовим опакуванням дає зачет . . . . 2.00 „
1 л. молока . . . . 0·13 „
1 к. яєць . . . . 2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко удержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 13. VI. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг 1. кл. 1. 5 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Курята приймає від 60 дк. ваги в гору.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

Подяка.

Прибитий тяжким горем по втраті моєї Найдорожчої Дружини-Жінки бл. п. ГЕНРІЄТИ ЛЕМІШКОВОЇ, голови Філії Союзу Українок в Камінці Стр., яка дня 24. травня 1936 р. ненадійно по двох днях недуги відійшла з цього світа, складаю тою дорогою сердечну подяку всім тим Організаціям, Товариствам та поодиноким Громадянам, що своєю помічю, співчуттям, чи то устно чи письменно старалися зменшити мій безмежний біль.

Дякую Впр. о. проф. Юліянові Дзеровичеві за приготування моєї Найдорожчої Жінки на дорогу вічности. Впр. о. Шамбелянові Михайлові Цегельському за провід у похоронах, Всч. о. Д-рові Ігнатієві Цегельському, о. Олексі Содоморі, о. Юрієві Ванчицькому, о. пар. Костюкові о. сов. Володимирові Ковальському, о. Цісикові Зиновієві, о. сов. Артимишинові Олександрові, о. Василеві Степанині, о. сов. Михайлові Сивенькому, о. сотр. Любинцеві, й о. Григорієві Девосєрові за участь у похоронах і у проводі тлінних останків до гробниці в Камінці Стр.

Впр. о. Шамбелянові Цегельському, о. Юрієві Ванчицькому Вп. п. Меценасовій Стефановичевій Христині, Вп. п. Лехновій, Вп. Д-рові Мінкові Петрові і Вп. п. Миколі Малиновському за їх зворушливі й теплі слова прощальні в церкві і над домовиною Покійної.

З глибини душі дякую Вп. п. Меценасовій Стефановичевій, Вп. Марті Сагаковій, Вп. д-рові Мінкові Петрові, Вп. п. Гриньоховій, Вп. п. Гольдштайнам, Вп. п. Радн. Коржельській Вп. Тов. Д-рові П. Сайкевичові, Вп. п. Д-р Стекам за відвідування хорої, труди і поміч при влаштуванню похоронів.

Щиро дякую Головному Виділові Союзу Українок у Львові за теплі слова розваги, вінок і назначення представниці за похоронах.

Дякую теж Представникам місцевих гром. Установ, зокрема членам Філії Союзу Українок в Камінці Стр., всім делегаткам і делегатам, які прибули з далеких сіл повіту з вінками, щоб віддати поклін Незабутній Покійній. Щире „Спасибі" Вп. п. Львам Чубатим за їх щирі слова потіхи й участь у похоронних обрядах у Львові.

Дякую Впр. о. Прелатові Янові Чиракові за відправу панахиди над домовиною померлої.

Особлившу подяку складаю Вп. п. Д-рові Матвієві Лотовичеві і Вп. Д-рові Володимирові Банахові за лікарську допомогу хорій.

Дякую місцевому дякові Вп. п. Лехнюкові за провід прегарного хору, який звеличав сумною піснею похорон Покійної. Дякую Сестр. Служебницям обох обрядів за участь в похоронах.

Усім кревним, знайомим, головно громадянам Камінки, Стрептова й доокружних сіл, які своєю приявністю в похоронах виявили пошану та любов для памяти моєї Найдорожчої Жінки, клоню мою голову в почутті взаємної пошани та вдячности.

Похоронному Заведенню „Харіс" у Львові дякую за полагоду всіх справ, звязаних з перевезенням тлінних останків зі Львова до Камінки Стр.

Д-р Іван Лемішка, лікар
у Камінці Стр.

Камінка Стр., дня 6. VI. 1936.

ОПОВІСТКИ.

ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що п. ЛАНКЕВИЧ Омелян перестав бути представником Українського Видавничого Інституту у Львові і тимсамим не має права збирати замовлення на Атляс України і сум. країв, як теж інкасувати з того приводу якінебудь гроші. — Український Видавничий Інститут у Львові. 2243 2—2

Торговельна Школа Т-ва „Рідна Школа" у Львові, вул. Хшановської ч. 9. приймає вписи на: а) 3-річну науку хлопців і дівчат, що покінчили 7-у клясу всенародньої школи; б) однорічний Торговельний Курс Абітурієнтів для абсольвентів (ок) середніх шкіл. Шкільні оплати: 10 зол. вписового, оплата за навчання в 3-річній школі 25 зол., на курсі 20 зол. місячно. Школа має кооперативний напрям і права державних шкіл. ВПИСИ приймає Секретаріят Школи до дня 5-го липня, а на Курс до кінця вересня ц. р. 2257 1—4

Збаражани! Звичайні Загальні Збори Т-ва „Український Дім" в Збаражі відбудуться дня 27. червня 1936 р. в год. 10. рано у власній салі. — **Виділ.** 2259

ЛІТНИЩА

ЛІТНА ОСЕЛЯ в Підбужі (кліматична місцевість у Карпатах) від 15. 6. до 31. 8. 1936 р. для хлопців до 14, дівчат до 18 літ. Оплата за 4-тижневий побут 36 зол. Харч 5 разів денно, нагляд педагогічний і лікарський.

ПАНСІОН у віллі „Ольга" в Підбужі для дорослих відчинений від 1. 6. 1936 р. Кімнати від 16—35 зол. місячно. Харч 5 разів денно по 2.50 зол. Доїзд автобусами з Дрогобича (суботи, неділі, понеділки) і Самбора. Зголошення приймає Українська Захоронка в Дрогобичі, вул. Св. Хреста 49. Конто чек. П. К. О. 501579 — для пересилки грошей. 2228 2-2

ГРЕБЕНІВ — Пансіон „Марокко" в долині Опору поручає соняшні кімнати з вибагливим харчем. Яблонська. 2232 2-?

ЗДОРОВО і весело проведете літо в Карпатах — Сян — радіо — харч здоровий — ціни помірковані. Криве, почта Дверник, Подільська. 2255 1—4

ГУЦУЛЬЩИНА над Прутом. Утримання 3.20. Пляжа — ліс. Микуличин-Ділок, Гуменюкова. 2269 1—10

ПАНСІОН для літників СС. Студиток у БРЮХОВИЧАХ к. ЛЬВОВА відкритий від 1. липня. Гарне приміщення у віллі в сосновому лісі. Добірний достатній харч по низьких цінах. Зголошення приймає Монастир СС. Студиток, Брюховичі к. Львова, почта в місці. 2261 1—2

ПАНСІОН „МАЛЯВА" в Дорі к. Яремча поручає соняшні, бальконові кімнати з добірним харчем. Без долучення марки не відповідають. 2258 1—4

РІЖНІ

СПЕЦІЯЛІСТКА для дещо опасистих пань. Строї купелеві. „Трикотарня" Пілсудського 27. 2247 1—1

ВПОВ. ПАНІ! Тривка ондуляція. Гарантія 6-місячна, дешево виконує Андрій Кузик, Гродзіцьких 4. Модельки до чесання безплатно. 2266 1—3

КОСТЮМИ КУПЕЛЕВІ, джамперки, гарсонки, патенти, перерібки з ділянки трикотарства виконує: Трикотарня Львів, Городецька 43. 2265 1—3

ПЕРША УКРАЇНСЬКА концесіонована робітня тапіцирсько-декораційна Степана Фещура, вул. Куток 15 (Яблонівська 10 а) приймає всілякі роботи тапіцирські і декораційні. 2264 1—6

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 33-60

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ заграничним течним 5 зол. Штір. Ринок 29, біля Бачевського. 2218 5—12

ТАКОЖ ВИ ПАНІ напевне собі у нас доберете: гарні стройні сорочки 1.95—2.90. комбінації шовкові з міляніс, стройні (довгі) 3.75—5.75, нічні модні і тривкі 2.90—3.50, шовкові 7.90, фігі шовкові 1.50 мотильки 1.75, піжами, штани на баскіні, спеціяльно гарні 12.50. Фабрика Білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. 2—2

Чи вже всі знають?

що продаємо всілякі **літні шовкові матеріяли і на білля** на **40% дешевше.**

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15

Для прикладу кілька цін:

Перкалі й муслини	0.60	Сирий зефір	0.55
Крепони	0.55	Колір. перкаліна	0.60
Воалини	0.65	Димка на пілштанці	0.65
Панама	0.65	Спортовий зефір	0.55
Штучний шовк	0.90	Попеліна на сорочки	1.15
Сирий шовк	1.—	Рожевий всип	1.—
Сатина на шляфроки	1.—	Полотно на простир.	1.25
Найнов. епонж	1.—	Мереж. пошівки	1.80
Креп-монголь	1.90	Простирала	1.90
Шовк на блюзки	1.95	Обруси з метра	1.90
Креп-марокен в дес.	2.50	Капи й обруси	2.50
Вовна на сукні	1.20	Вафл. рушники	0.30
Шкоцька вовна	1.50	Купелеві рушники	0.50
Пледи	5.25	Стирки до посуди	0.43
Коци	4.50	Простирала на ковдри	4.50
Полотно	0.50		

УВАГА: Приймаємо чеки Централі Обороту Товарового. Замовлення з провінції полагоджуємо за поштовою післяплатою.

ВСЕЧЕСНІШОМУ Духовенству архикатедри св. Юра, Установам та Вп. Громадянам околиці вул. Шептицьких поручаю найдобірніші та по найнижчих цінах товари у моїй споживчій крамниці при вул. Шептицьких 10. З поважанням Марія Чолій. 2248

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Б. асистент окулістичної клініки львівського університету

ОКУЛІСТ

Д-р Юрій Драк

орд. від 11—13 і 14—17.30

2221 ЛЬВІВ, УЛ. СИКСТУСЬКА 56 2—3

ОГОЛОШЕННЯ.

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент

пудру „SAVE" 50 сот.

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.

2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 14-75

Блощиці нищить радикально

СВІЧКА С-ҐАЗ

„САНОС", Львів, Кл. Танської 3.

Всюди можна дістати інформації безплатно.

ДОЛЯРА за 1 живу БЛОЩИЦЮ

дістане кожний після переведення дезинфекції нашими світової слави хемічними препаратами. Інформації безплатно.

Заведення хемічно-дезинфекційне

FUMIGATORE-CIMEX

Львів, Пасаж Гавсмана 7. — Тел. 107-59.

РАДИМО

КУПУВАТИ БІЛЛЯ У ДЖЕРЕЛІ.

ВІДОМА КРАКІВСЬКА

ФАБРИКА БІЛЛЯ „П А В"

ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 1 поручає

МУЖЕСЬКІ сорочки спортові у великому виборі по 4.50, 5.50, 6.50, 7.90.

ПІЖАМИ попелінові у найнов. взорах по 10.90, 12.90, 14.50, 15.80.

ЖІНОЧІ сорочки денні гарно гаптовані по 2.75, 3.50, 4.90, 5.50, нічні у гарних фасонах по 2.90, 3.90, 4.90, 6.50, 7.90.

Наймодніші піжами по 8.50 і 12.90.

ДИТЯЧІ сорочинки денні і нічні, також піжами у всіх величинах.

ПОСТЕЛЕВЕ білля: подушинки від 95 сотиків до 2.90, пошевки 1.95—5.90.

КОВЕРТИ на ковдри по 5.25, 6.90, 8.90, 10.80. 2268 1-2

Великий вибір Ракет ситківкових

фахова направа ракет ситківкових; фахове закладання натягів найновішим шведським апаратом дає першорядні англійські струни.

Ціни найнижчі. — Спортовим Клюбам і урядовцям догідні умови.

Бляхарська 6. 2165 4-4

НАЙНОВІША ВІСТКА?

ЦІЛИЙ ЛЬВІВ ГОВОРИТЬ

ПРО НЕЧУВАНУ ЗНИЖКУ ЦІН З ПРИВОДУ ПЕРЕБУДОВИ ПОРТАЛЮ ФІРМИ

ЛЕВ ПРОПСТ

ПЛ. МАРІЙСЬКА 3, ТЕЛ. 215-85, рік залож. 1903.

МАГАЗИН ВИБАГЛИВОЇ ҐАЛЯНТЕРІЇ І АРТИКУЛІВ ДЛЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ.

Переконайся особисто як дешево дістанеш добірний товар по незвичайно низьких цінах.

Жіночі торбинки, парасолі, валізи несесери, портфелі, мошонки, течки; порцеляна, кришталі, вироби з бронзу. Світової слави ВІЧНІ ПЕРА, автоматичні олівці і б. і. 2204 3—5

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

NEWEGAZ

Блощиці, молі, також усі шкідники вигублює хемічними газами в кількох годинах під гарантією, — не шкодить домашнім знарядам. Виконуємо також чищення стін і стель „віруваня" і циклінування підлоги. „НЕВЕГО" Львів, Сенаторська 9. тел. 236-51. 2202 5-20

Підлюте,

гірський живець, купелеве заведення і літнище в лісах Ґорганів, над Лімницею, на висоті 700 м. над рівень моря.

Сірчано-солоні, боровинові, газові і піскові купелі, мінеральні цілющі води.

ПАНСІОН ЖИВЦЯ по поміркованих цінах, електричне освітлення, центральне огрівання, водопроводи.

КУРАЦІЙНОЇ ТАКСИ гості не платять.

ПОЧАТОК СЕЗОНУ 15. червня.

ЗАЛІЗНИЧА СТАЦІЯ БРОШНІВ (на лінії Стрий-Станиславів), звідти вузькоторовою залізницею або мотором на місце.

ІНФОРМАЦІЇ і проспекти: Управа живця Підлюте, Львів, Клушинська 3. тел. 248-82, від 1. липня: Підлюте, почта Перегінсько. 2230 3—3

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 22-?

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.